

Obsah

IV Informace

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

Soudní dvůr Evropské unie

2021/C 53/01	Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i>	1
--------------	---	---

V Oznámení

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

Soudní dvůr

2021/C 53/02	Věc C-693/18: Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris – Francie) – trestní řízení proti X („Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Nařízení (ES) č. 715/2007 – Článek 3 bod 10 – Článek 5 odst. 2 – Odpojovací zařízení – Motorová vozidla – Vznětové motory – Emise znečišťujících látek – Program ovládající řídicí jednotku motoru – Technologie a strategie umožňující omezit produkci emisí znečišťujících látek“)	2
2021/C 53/03	Věc C-808/18: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Evropská komise v. Maďarsko („Nesplnění povinností státem – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Politiky týkající se kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví – Směrnice 2008/115/ES, 2013/32/EU a 2013/33/EU – Řízení o přiznání mezinárodní ochrany – Účinný přístup – Řízení na hranicích – Procesní záruky – Povinné umístění v tranzitních prostorech – Zajištění – Navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí – Opravné prostředky proti správním rozhodnutím o zamítnutí žádostí o mezinárodní ochranu – Právo setrvat na území“)	3

2021/C 53/04	Věc C-216/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgesicht Berlin – Německo) – WQ v. Land Berlin („Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika – Nařízení (EU) č. 1307/2013 – Pravidla týkající se přímých plateb zemědělcům v rámci režimů podpor – Režim základní platby – Článek 24 odst. 2 první věta – Pojem ‚způsobilý hektar, který má zemědělec k dispozici‘ – Neoprávněné využívání dané plochy třetí osobou – Článek 32 odst. 2 písm. b) bod ii) – Žádost o aktivaci nároků na platbu za zalesněnou plochu – Pojem ‚plocha, pro kterou měl zemědělec v roce 2008 právo na platby‘ – Režim jednotné platby nebo režim jednotné platby na plochu“)	4
2021/C 53/05	Věc C-218/19: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Adina Onofrei v. Conseil de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l’ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d’appel de Paris („Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Přístup k povolání advokáta – Osvobození od povinnosti absolvovat odbornou přípravu a mít diplom – Přiznání osvobození – Podmínky – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví osvobození ve prospěch současných a bývalých úředníků kategorie A nebo osob jim postavených na roveň, kteří mají odbornou praxi v oblasti vnitrostátního práva získanou v tuzemsku v rámci veřejné služby dotčeného členského státu nebo v rámci mezinárodní organizace“)	5
2021/C 53/06	Věc C-316/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Evropská komise v. Slovinská republika („Nesplnění povinnosti státem – Článek 343 SFEU – Výsady a imunity Evropské unie – Statut Evropského systému centrálních bank (ESCB) a Evropské centrální banky (ECB) – Článek 39 – Výsady a imunity ECB – Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie – Články 2, 18 a 22 – Zásada nedotknutelnosti archivů ECB – Zabavení dokumentů v prostorách Slovinské centrální banky – Dokumenty související s plněním úkolů ESCB a Eurosystemu – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce“)	6
2021/C 53/07	Věc C-336/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Centraal Israëlitisch Consistorie van België a další v. Vlaamse Regering („Řízení o předběžné otázce – Ochrana zvířat při usmrcování – Nařízení (ES) č. 1099/2009 – Článek 4 odst. 1 – Povinnost omračovat zvířata před usmrcením – Článek 4 odst. 4 – Výjimka v souvislosti s rituální porážkou – Článek 26 odst. 2 – Možnost členských států přijmout vnitrostátní pravidla zajišťující rozsáhlejší ochranu zvířat při rituální porážce – Výklad – Vnitrostátní právní úprava, která v případě rituální porážky vyžaduje omrácení, které je reverzibilní a nemůže způsobit smrt – Článek 13 SFEU – Listina základních práv Evropské unie – Článek 10 – Svoboda náboženského vyznání – Svoboda projevat své náboženské vyznání – Omezení – Přiměřenost – Absence shody mezi členskými státy Evropské unie – Prostor pro uvážení přiznaný členským státům – Zásada subsidiarity – Platnost – Odlišné zacházení s rituální porážkou a usmrcováním zvířat při lovu nebo rybolovu a při kulturních nebo sportovních událostech – Absence diskriminace – Články 20, 21 a 22 Listiny základních práv“)	7
2021/C 53/08	Věc C-342/19 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Fabio De Masi, Yanis Varoufakis v. Evropská centrální banka („Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům Evropské centrální banky (ECB) – Rozhodnutí 2004/258/ES – Článek 4 odst. 3 – Výjimky – Dokument obdržení ECB – Stanovisko vyžádané od externího poskytovatele – Vnitřní použití v rámci jednání a předběžných konzultací – Odepření přístupu“)	8
2021/C 53/09	Věc C-346/19: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Bundeszentralamt für Steuern v. Y-GmbH („Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Vrácení DPH – Směrnice 2008/9/ES – Článek 8 odst. 2 písm. d) – Článek 15 – Uvedení čísla faktury – Žádost o vrácení daně“)	8

2021/C 53/10	Věc C-398/19: Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammergericht Berlin – Německo) – řízení o vydání BY („Řízení o předběžné otázce – Občanství Evropské unie – Články 18 a 21 SFEU – Vydání občana Unie do třetího státu – Osoba, která nabyla občanství Unie poté, co přemístila středisko svých životních zájmů do dožádaného členského státu – Oblast působnosti unijního práva – Zákaz vydávání uplatňovaný pouze na vlastní státní příslušníky – Omezení volného pohybu – Odůvodnění založené na zabránění beztržnosti – Proporcionalita – Informování členského státu, jehož je vyžádaná osoba státním příslušníkem – Povinnost dožádaného členského státu a členského státu původu požádat dožadující třetí stát o předání trestního spisu – Neexistence“)	9
2021/C 53/11	Věc C-404/19 P: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Francouzská republika v. Evropská komise („Kasační opravný prostředek – Evropský zemědělský záruční fond (EZZF) a Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/2014 – Výdaje vyloučené z financování Evropskou unií – Výdaje vynaložené Francouzskou republikou – Paušální oprava ve výši 100 % – Přiměřenost – Pokyny Evropské komise pro výpočet finančních oprav v rámci schvalování souladu a účetní závěrky“)	10
2021/C 53/12	Spojené věci C-431/19 P a C-432/19 P: Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (C-431/19 P), Inpost S.A (C-432/19 P) v. Evropská komise, Polská republika („Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Článek 106 odst. 2 SFEU – Služby obecného hospodářského zájmu (SOHZ) – Rámec Evropské unie – Použití na státní podpory ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby – Poštovní odvětví – Směrnice 97/67/ES – Článek 7 – Náhrada čistých nákladů vyplývajících z povinností všeobecných služeb – Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za slučitelnou s vnitřním trhem“)	11
2021/C 53/13	Věc C-449/19: Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg – Německo) – WEG Tevesstraße v. Finanzamt Villingen-Schwenningen („Řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Osвобоzení pachtu nebo nájmu nemovitosti od daně – Vnitrostátní právní úprava, která osvobozuje dodávku tepla společenstvím vlastníků bytových jednotek vlastníkům, kteří jsou členy tohoto společenství, od DPH“)	11
2021/C 53/14	Spojené věci C-475/19 P a 688/19 P: Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Spolková republika Německo v. Evropská republika, Finská republika („Kasační opravný prostředek – Sbližování právních předpisů – Nařízení (EU) č. 305/2011 – Harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh – Harmonizované technické normy a předpisy – Harmonizované normy EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 a EN 12285-2:2005 – Žaloba na neplatnost“)	12
2021/C 53/15	Věc C-490/19: Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier v. Société Fromagère du Livradois SAS („Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Ochrana zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin – Nařízení (ES) č. 510/2006 – Nařízení (EU) č. 1151/2012 – Článek 13 odst. 1 písm. d) – Praktiky, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu – Napodobení tvaru nebo vzhledu charakteristického pro produkt, jehož název je chráněn – Chráněné označení původu (CHOP) ‚Morbier‘“)	13
2021/C 53/16	Věc C-735/19: Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited („Řízení o předběžné otázce – Právo společností – Směrnice 2004/25/ES – Nabídka převzetí – Článek 5 odst. 4 první a druhý pododstavec – Ochrana menšinových akcionářů – Povinná nabídka převzetí – Metoda výpočtu hodnoty akcií pro účely stanovení spravedlivé ceny – Pravomoc upravit spravedlivou cenu – Výjimky ze standardního způsobu výpočtu za jasně určených okolností a v souladu s jasně určenými kritérii – Odpovědnost dotyčného členského státu – Újma, která vznikla předkladateli nabídky a jež vyplývá z nabídky příliš vysoké ceny“)	13

2021/C 53/17	Věc C-774/19: Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – A. B., B. B. v. Personal Exchange International Limited („Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Článek 15 odst. 1 – Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv – Pojem ‚spotřebitel‘ – Smlouva o hraní pokeru uzavřená online mezi fyzickou osobou a pořadatelem hazardních her – Fyzická osoba, která se žíví hraním online pokeru – Znalosti, které má tato osoba – Pravidelnost činnosti“)	14
2021/C 53/18	Posudek C-1/20: Žádost o posudek podaná Belgickým královstvím na základě čl. 218 odst. 11 SFEU	15
2021/C 53/19	Věc C-387/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowie (Polsko) dne 12. srpna 2020 – OKR	15
2021/C 53/20	Věc C-409/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Španělsko) dne 2. září 2020 – UN v. Subdelegación del Gobierno en Pontevedra	16
2021/C 53/21	Věc C-532/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 20. října 2020 – Alstom Transport SA v. Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București	17
2021/C 53/22	Věc C-572/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 3. listopadu 2020 – ACC Silicones Ltd. v. Bundeszentralamt für Steuern	17
2021/C 53/23	Věc C-582/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 5. listopadu 2020 – SC Cridar Cons SRL v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca	18
2021/C 53/24	Věc C-585/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n.º 2 de Valladolid (Španělsko) dne 5. listopadu 2020 – BFF Finance Iberia S.A.U. v. Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León	19
2021/C 53/25	Věc C-588/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hannover (Německo) dne 10. listopadu 2020 – Landkreis Northeim v. Daimler AG	20
2021/C 53/26	Věc C-608/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 17. listopadu 2020 – Interporto di Trieste SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	20
2021/C 53/27	Věc C-609/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 17. listopadu 2020 – Soelia SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	21
2021/C 53/28	Věc C-610/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 17. listopadu 2020 – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo v. Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	22
2021/C 53/29	Věc C-611/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 17. listopadu 2020 – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo v. Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	22

2021/C 53/30	Věc C-612/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Cluj (Rumunsko) dne 17. listopadu 2020 – Happy Education SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj	23
2021/C 53/31	Věc C-617/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Německo) dne 20. listopadu 2020 – T.N., N.N. v. E.G.	24
2021/C 53/32	Věc C-637/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne 25. listopadu 2020 – Skatteverket v. DSAB Destination Stockholm AB	24
2021/C 53/33	Věc C-638/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Överklagandenämnden för studiestöd (Švédsko) dne 25. listopadu 2020 – MCM v. Centrala studiestödsnämnden	25
2021/C 53/34	Věc C-644/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Poznaniu (Polsko) dne 26. listopadu 2020 – W. J. v. L. J. a J. J. zastoupení zákonnou zástupkyní A. P.	26
2021/C 53/35	Věc C-645/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 1. prosince 2020 – V A, Z A v. TP	26
2021/C 53/36	Věc C-647/20: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 1. prosince 2020 – XG v. Autoridade Tributária e Aduaneira	27
2021/C 53/37	Věc C-683/20: Žaloba podaná dne 17. prosince 2020 – Evropská komise v. Slovenská republika . . .	27
2021/C 53/38	Věc C-692/20: Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku	28
Tribunál		
2021/C 53/39	Věc T-187/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – VP v. Cedefop („Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Žádost o obnovení smlouvy na dobu neurčitou – Rozhodnutí o neobnovení – Zjevně nesprávné posouzení – Právo být vyslechnut – Článek 26 služebního řádu – Odpovědnost – Majetková újma – Morální újma“)	30
2021/C 53/40	Věc T-207/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – PlasticsEurope v. ECHA („REACH – Sestavení seznamu látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 – Doplnění záznamu o látce bisfenol A na tomto seznamu – Články 57 a 59 nařízení (ES) č. 1907/2006 – Zjevně nesprávné posouzení – Přístup založený na průkaznosti důkazů – Výzkumné studie – Použití jako meziprodukt – Proporcionalita“)	31
2021/C 53/41	Věc T-243/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – VW v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Pozůstalý manžel/manželka – Pozůstalostní důchod – Články 18 a 20 přílohy VIII služebního řádu – Podmínky způsobilosti – Trvání manželství – Námitka protiprávnosti – Rovné zacházení – Zásada proporcionality“)	32
2021/C 53/42	Věc T-430/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – American Airlines v. Komise („Hospodářská soutěž – Spojování podniků – Trh letecké dopravy – Rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení podniků za slučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP – Závazky – Rozhodnutí, které přiznává tradiční práva – Nesprávné právní posouzení – Pojem přiměřené využití“)	32
2021/C 53/43	Věc T-438/18: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Pareto Trading v. EUIPO – Bikor a Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie BIKOR EGYPTIAN EARTH – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Absence dobré víry – Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	33

2021/C 53/44	Věc T-176/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – 3V Sigma v. ECHA („REACH – Hodnocení látek – Uvasorb HEB – Rozhodnutí ECHA požadující předložení dalších informací – Článek 46 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006 – Žádost o identifikaci možných produktů přeměny nebo rozkladných produktů látky – Přiměřenost – Nutnost požadované další studie – Relevantní a realistické podmínky – Teplota, za které se provádí zkouška – Zjevně nesprávné posouzení“)	34
2021/C 53/45	Věc T-286/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Azarov v. Rada („Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Ponechání jména žalobce na seznamu – Povinnost Rady ověřit, zda bylo při přijetí rozhodnutí orgánu třetího státu dodrženo právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu“)	34
2021/C 53/46	Věc T-535/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – H.R. Participations v. EUIPO – Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER) („Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie JCE HOTTINGUER – Starší nezapsaná národní ochranná známka HOTTINGER – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Odkaz na vnitrostátní právní předpisy, kterými je upravena starší ochranná známka – Režim žaloby podle ‚common law‘ týkající se neoprávněného užívání označení (action for passing off) – Článek 8 odst. 4 a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 4 a čl. 60 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“)	35
2021/C 53/47	Věc T-665/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Cinkciarz.pl v. EUIPO (€\$) („Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie €\$ – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Povinnost uvést odůvodnění“)	36
2021/C 53/48	Věc T-736/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – HA v. Komise („Veřejná služba – Úředníci – Náhrada léčebných výloh – Maximální výše náhrady nákladů stanovená u přístrojů pro spánkovou apnoe – Žaloba na neplatnost – Neexistence čistě potvrzujícího aktu – Právní zájem na podání žaloby – Přípustnost – Společná pravidla pro zdravotní pojištění úředníků – Obecná prováděcí ustanovení“)	36
2021/C 53/49	Věc T-859/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Alkemie Group v. EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ALKEMIE – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Alkmene – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	37
2021/C 53/50	Věc T-860/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Alkemie Group v. EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ALKEMIE – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Alkmene – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	38
2021/C 53/51	Věc T-863/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Production Christian Gallimard v. EUIPO – Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – Starší slovní ochranné známky Evropské unie GALLIMARD – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Pojmové srovnání – Příjmení – Samostatná rozlišovací role – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	38

2021/C 53/52	Věc T-883/19: Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – GustoPharma Consumer Health v. EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR) („Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie HELIX ELIXIR – Starší slovní ochranná známka Evropské unie HELIXOR – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)	39
2021/C 53/53	Věc T-738/16: Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2020 – La Quadrature du Net a další v. Komise („Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Předávání osobních údajů do Spojených států – Prohlášení neplatnosti napadeného aktu – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	40
2021/C 53/54	Věc T-660/19: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Universität Bremen v. REA („Žaloba na neplatnost – Dotační projekt – Rámcový program pro výzkum a inovace ‚Horizon 2020‘ – Výzva k předkládání návrhů H2020-SC6-Governance-2019 – Rozhodnutí agentury REA o zamítnutí návrhu – Absence zastoupení advokátem – Zjevná nepřipustnost žaloby“)	41
2021/C 53/55	Věc T-24/20: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2020 – Junqueras i Vies v. Parlament („Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Člen Parlamentu – Výsady a imunity – Oznámení předsedy Evropského parlamentu o uprázdnění mandátu evropského poslance – Žádost, aby byla v naléhavém případě potvrzena imunita evropského poslance – Akty, které nelze napadnout žalobou – Nepřípustnost“)	41
2021/C 53/56	Věc T-255/20: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2020 – ClientEarth v. Komise („Žaloba na neplatnost – Přístup k dokumentům – Postup projednávání ve výborech – Technický výbor pro motorová vozidla – Pořad jednání 79. schůze výboru – Právo na informace použitelné v členských státech Unie, pokud jde o emise z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel – Implicitní odmítnutí přístupu – Výslovné rozhodnutí přijaté po podání žaloby – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	42
2021/C 53/57	Věc T-520/20: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Bonicelli v. Společný podnik Fusion for Energy („Veřejná služba – Úředníci – Povyšování za rok 2019 – Rozhodnutí o nepovyšení – Nahrazení napadeného aktu během probíhajícího řízení – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)	43
2021/C 53/58	Věc T-579/20 R: Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. prosince 2020 – Genekam Biotechnology v. Komise („Řízení o předběžných opatřeních – Grantová dohoda v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Navrácení vyplacených částek – Návrh na odklad nuceného výkonu – Neexistence naléhavosti“)	43
2021/C 53/59	Věc T-655/20: Žaloba podaná dne 27. října 2020 – Symrise v. ECHA	44
2021/C 53/60	Věc T-656/20: Žaloba podaná dne 27. října 2020 – Symrise v. ECHA	45
2021/C 53/61	Věc T-717/20: Žaloba podaná dne 3. prosince 2020 – Lenovo Global Technology Belgium v. Evropský společný podnik pro vysoce výkonnou výpočetní techniku (EuroHPC)	45
2021/C 53/62	Věc T-718/20: Žaloba podaná dne 5. prosince 2020 – WIZZ Air Hungary v. Komise	46
2021/C 53/63	Věc T-728/20: Žaloba podaná dne 14. prosince 2020 – OM v. Komise	47
2021/C 53/64	Věc T-734/20: Žaloba podaná dne 16. prosince 2020 – Boquoi Handels v. EUIPO (Vyobrazení ledového krystalu na modrém kruhovém pozadí)	48

2021/C 53/65	Věc T-735/20: Žaloba podaná dne 15. prosince 2020 – Planistat Europe a Charlot v. Komise	49
2021/C 53/66	Věc T-737/20: Žaloba podaná dne 16. prosince 2020 – Ryanair v. Komise	50
2021/C 53/67	Věc T-738/20: Žaloba podaná dne 17. prosince 2020 – Deutshtec v. EUIPO – Group A (HOLUX) .	51
2021/C 53/68	Věc T-742/20: Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – UPL Europe a Indofil Industries (Netherlands) v. Komise	52
2021/C 53/69	Věc T-744/20: Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Airoldi Metalli v. Komise	53
2021/C 53/70	Věc T-745/20: Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Symphony Environmental Technologies a Symphony Environmental v. Parlament a další	54
2021/C 53/71	Věc T-746/20: Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – Grünig v. Komise	55
2021/C 53/72	Věc T-747/20: Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – EOC Belgium v. Komise	56
2021/C 53/73	Věc T-750/20: Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – Correia v. EHSV	56
2021/C 53/74	Věc T-751/20: Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – KL v. EIB	57
2021/C 53/75	Věc T-752/20: Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – IMG v. Komise	58
2021/C 53/76	Věc T-753/20: Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Green Power Technologies v. Komise	59
2021/C 53/77	Věc T-755/20: Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Nissan Motor v. EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER)	61
2021/C 53/78	Věc T-756/20: Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Nissan Motor v. EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWERED)	62
2021/C 53/79	Věc T-758/20: Žaloba podaná dne 22. prosince 2020 – Monster Energy v. EUIPO – Frito-Lay Trading Company (MONSTER)	63
2021/C 53/80	Věc T-759/20: Žaloba podaná dne 22. prosince 2020 – Monster Energy v. EUIPO – Frito-Lay Trading Company (MONSTER ENERGY)	64
2021/C 53/81	Věc T-762/20: Žaloba podaná dne 22. prosince 2020 – Sinopec Chongqing SVW Chemical a další v. Komise	64
2021/C 53/82	Věc T-763/20: Žaloba podaná dne 23. prosince 2020 – Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material v. Komise	65
2021/C 53/83	Věc T-767/20: Žaloba podaná dne 23. prosince 2020 – Společný podnik Clean Sky 2 v. NG	66
2021/C 53/84	Věc T-393/18: Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2020 – Mellifera v. Komise	67
2021/C 53/85	Věc T-418/18: Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – PT v. EIB	67
2021/C 53/86	Věc T-241/19: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2020 – Španělsko v. Komise	68
2021/C 53/87	Věc T-876/19: Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2020 – Broadcom v. Komise	68

IV

(Informace)

INFORMACE ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÉ UNIE

Poslední publikace Soudního dvora Evropské unie v Úředním věstníku Evropské unie

(2021/C 53/01)

Poslední publikace

Úř. věst. C 44, 8.2.2021

Dřívější publikace

Úř. věst. C 35, 1.2.2021

Úř. věst. C 28, 25.1.2021

Úř. věst. C 19, 18.1.2021

Úř. věst. C 9, 11.1.2021

Úř. věst. C 443, 21.12.2020

Úř. věst. C 433, 14.12.2020

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Oznámení)

SOUDNÍ ŘÍZENÍ

SOUDNÍ DVŮR

Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris – Francie) – trestní řízení proti X

(Věc C-693/18) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Sbližování právních předpisů – Nařízení (ES) č. 715/2007 – Článek 3 bod 10 – Článek 5 odst. 2 – Odpojovací zařízení – Motorová vozidla – Vznětové motory – Emise znečišťujících látek – Program ovládací řídicí jednotku motoru – Technologie a strategie umožňující omezit produkci emisí znečišťujících látek“)

(2021/C 53/02)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Účastníci původního trestního řízení

X

za účasti: CLCV a dalších, A a dalších, B, AGLP a dalších, C a dalších

Výrok

- 1) Článek 3 bod 10 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 715/2007 ze dne 20. června 2007 o schvalování typu motorových vozidel z hlediska emisí z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel (Euro 5 a Euro 6) a z hlediska přístupu k informacím o opravách a údržbě vozidla musí být vykládán v tom smyslu, že software, který je zakomponován do řídicí jednotky motoru nebo ji ovládá, představuje „konstrukční prvek“ ve smyslu tohoto ustanovení, jestliže působí na fungování systému regulace emisí a snižuje jeho účinnost.
- 2) Článek 3 bod 10 nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že pod pojem „systém regulace emisí“ ve smyslu tohoto ustanovení spadají jak technologie a strategie, které snižují emise na výstupu, tj. po jejich vzniku, tak technologie a strategie, které podobně jako systém EGR snižují emise na vstupu, tj. během jejich vzniku.
- 3) Článek 3 bod 10 nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že „odpojovacím zařízením“ ve smyslu tohoto ustanovení je zařízení, které rozpozná jakýkoli parametr související s průběhem postupů schvalování typu stanovených tímto nařízením, s cílem zlepšit během těchto postupů výkon systému regulace emisí, a získat tak schválení typu vozidla, i když lze takové zlepšení také pozorovat ad hoc za podmínek běžného používání vozidla.

- 4) Článek 5 odst. 2 písm. a) nařízení č. 715/2007 musí být vykládán v tom smyslu, že takové odpojovací zařízení, jako je zařízení dotčené ve věci v původním řízení, které systematicky zlepšuje výkon systému regulace emisí vozidel během postupů schvalování typu, s cílem dodržet mezní hodnoty emisí stanovené tímto nařízením, a získat tak schválení typu těchto vozidel, nemůže spadat pod výjimku ze zákazu takových zařízení stanovenou v tomto ustanovení, jež se týká ochrany motoru proti poškození nebo poruše a bezpečného provozu vozidla, i když toto zařízení přispívá k zabránění stárnutí nebo zanášení motoru.

(¹) Úř. věst. C 82, 4.3.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Evropská komise v. Maďarsko

(Věc C-808/18) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Politiky týkající se kontrol na hranicích, azylu a přistěhovalectví – Směrnice 2008/115/ES, 2013/32/EU a 2013/33/EU – Řízení o přiznání mezinárodní ochrany – Účinný přístup – Řízení na hranicích – Procesní záruky – Povinné umístění v tranzitních prostorech – Zajištění – Navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí – Opravné prostředky proti správním rozhodnutím o zamítnutí žádostí o mezinárodní ochranu – Právo setrvat na území“)

(2021/C 53/03)

Jednací jazyk: maďarština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: M. Condou-Durande, A. Tokár a J. Tomkin, zmocněnci)

Žalované: Maďarsko (zástupci: M. Z. Fehér a M. M. Tátrai, zmocněnci)

Výrok

- 1) Maďarsko nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z článku 5, čl. 6 odst. 1, čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, z článku 6, čl. 24 odst. 3, článku 43 a čl. 46 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany a z článků 8, 9 a 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU ze dne 26. června 2013, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu, a to tím, že:

- stanovilo, že žádosti o mezinárodní ochranu státních příslušníků třetích zemí nebo osob bez státní příslušnosti, kteří chtějí při příchodu ze Srbska získat na území Maďarska přístup k řízení o mezinárodní ochraně, mohou být učiněny pouze v tranzitních prostorech Röszke (Maďarsko) a Tompa (Maďarsko), a zároveň zavedlo ustálenou a obecnou správní praxi spočívající v drastickém omezování počtu žadatelů, kterým bylo denně povolováno do těchto tranzitních prostorů vstupovat;
- zavedlo systém obecného zajišťování žadatelů o mezinárodní ochranu v tranzitních prostorech Röszke a Tompa a nedodržovalo přitom záruky uvedené v čl. 24 odst. 3 a článku 43 směrnice 2013/32, jakož i v člincích 8, 9 a 11 směrnice 2013/33;

- umožnilo vyhoštění všech státních příslušníků třetích zemí neoprávněně pobývajících na jeho území, s výjimkou těch, kteří jsou podezřelí ze spáchání trestného činu, a to bez dodržení postupů a záruk stanovených v článku 5, čl. 6 odst. 1, čl. 12 odst. 1 a čl. 13 odst. 1 směrnice 2008/115;
- podřídilo výkon práva setrvat na jeho území ze strany žadatelů o mezinárodní ochranu spadajících do působnosti čl. 46 odst. 5 směrnice 2013/32 podmínkám, které jsou v rozporu s unijním právem.

- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Maďarsko ponese vlastní náklady řízení a nahradí čtyři pětiny nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí.
- 4) Evropská komise ponese jednu pětinu svých nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 155, 6.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Berlin – Německo) – WQ v. Land Berlin

(Věc C-216/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Společná zemědělská politika – Nařízení (EU) č. 1307/2013 – Pravidla týkající se přímých plateb zemědělcům v rámci režimů podpor – Režim základní platby – Článek 24 odst. 2 první věta – Pojem „způsobilý hektar, který má zemědělec k dispozici“ – Neoprávněné využívání dané plochy třetí osobou – Článek 32 odst. 2 písm. b) bod ii) – Žádost o aktivaci nároků na platbu za zalesněnou plochu – Pojem „plocha, pro kterou měl zemědělec v roce 2008 právo na platby“ – Režim jednotné platby nebo režim jednotné platby na plochu“)

(2021/C 53/04)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Verwaltungsgericht Berlin

Účastníci původního řízení

Žalobce: WQ

Žalovaná: Land Berlin

Výrok

- 1) Článek 24 odst. 2 první věta nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 musí být vykládán v tom smyslu, že je-li žádost o podporu podána současně vlastníkem zemědělských ploch a třetí osobou, která tyto plochy fakticky užívá bez jakéhokoliv právního základu, má způsobilé hektary odpovídající uvedeným plochám „k dispozici“ ve smyslu tohoto ustanovení pouze vlastník posledně uvedených ploch.

- 2) Článek 32 odst. 2 písm. b) bod ii) nařízení č. 1307/2013, zejména výrazy „jakákoli plocha, pro kterou měl zemědělec v roce 2008 právo na platby v režimu jednotné platby nebo v režimu jednotné platby na plochu stanoveným[, které jsou stanoveny] v hlavách III a IVA [nařízení Rady (ES) č. 1782/2003 ze dne 29. září 2003, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (EHS) č. 2019/93, (ES) č. 1452/2001, (ES) č. 1453/2001, (ES) č. 1454/2001, (ES) č. 1868/94, (ES) č. 1251/1999, (ES) č. 1254/1999, (ES) č. 1673/2000, (EHS) č. 2358/71 a (ES) č. 2529/2001, ve znění nařízení Rady (ES) č. 479/2008 ze dne 29. dubna 2008]“, musí být vykládán v tom smyslu, že v rámci žádosti o aktivaci nároků při vynětí půdy z produkce pro zalesněnou plochu na základě tohoto ustanovení musela být daná zalesněná plocha v roce 2008 předmětem žádosti o podporu v souladu s článkem 22 nařízení č. 1782/2003, ve znění nařízení č. 479/2008, po níž by následovala správní kontrola způsobilosti v souladu s článkem 23 tohoto nařízení a případně kontrola na místě na základě článku 25 uvedeného nařízení. Kromě toho musely být splněny všechny ostatní podmínky pro získání přímé platby požadované v hlavách III a IVA téhož nařízení.

(¹) Úř. věst. C 206, 17.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Adina Onofrei v. Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

(Věc C-218/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Volný pohyb osob – Svoboda usazování – Přístup k povolání advokáta – Osvobození od povinnosti absolvovat odbornou přípravu a mít diplom – Přiznání osvobození – Podmínky – Vnitrostátní právní úprava, která stanoví osvobození ve prospěch současných a bývalých úředníků kategorie A nebo osob jim postavených na roveň, kteří mají odbornou praxi v oblasti vnitrostátního práva získanou v tuzemsku v rámci veřejné služby dotčeného členského státu nebo v rámci mezinárodní organizace“)

(2021/C 53/05)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: Adina Onofrei

Odpůrci: Conseil de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Bâtonnier de l'ordre des avocats au barreau de Paris, Procureur général près la cour d'appel de Paris

Výrok

Články 45 a 49 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že:

- brání vnitrostátní právní úpravě, která vyhrazuje osvobození od podmínek absolvování odborné přípravy a získání osvědčení o způsobilosti k výkonu povolání advokáta, které jsou v zásadě stanoveny pro přístup k povolání advokáta, pro určité zaměstnance veřejné služby členského státu, kteří působili v tomtéž členském státě v tomto postavení u správního orgánu nebo ve veřejné správě nebo u mezinárodní organizace, a z nároku na toto osvobození vylučuje úředníky a současné nebo bývalé zaměstnance veřejné služby Evropské unie, kteří v tomto postavení působili u evropského orgánu a mimo francouzské území;

- nebrání vnitrostátní právní úpravě, která takové osvobození podmiňuje tím, že dotyčná osoba vykonávala právní činnosti v oblasti vnitrostátního práva, a z nároku na toto osvobození vylučuje úředníky a současné nebo bývalé zaměstnance veřejné služby Evropské unie, kteří v tomto postavení vykonávali právní činnosti v jedné či více oblastech unijního práva, pokud nevyklučuje zohlednění právních činností zahrnujících praxi v oblasti vnitrostátního práva.

(¹) Úř. věst. C 182, 27.5.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Evropská komise v. Slovinská republika

(Věc C-316/19) (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem – Článek 343 SFEU – Výsady a imunity Evropské unie – Statut Evropského systému centrálních bank (ESCB) a Evropské centrální banky (ECB) – Článek 39 – Výsady a imunity ECB – Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie – Články 2, 18 a 22 – Zásada nedotknutelnosti archivů ECB – Zabavení dokumentů v prostorách Slovinské centrální banky – Dokumenty související s plněním úkolů ESCB a Euro systému – Článek 4 odst. 3 SEU – Zásada loajální spolupráce“)

(2021/C 53/06)

Jednací jazyk: slovinština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: L. Flynn a B. Rous Demiri, zmocněnci)

Žalovaná: Slovinská republika (zástupkyně: V. Klemenc, A. Grum, N. Pintar Gosenca a K. Rejec Longar, zmocněnkyně)

Vedlejší účastnice podporující žalobkyni: Evropská centrální banka (ECB) (zástupci: K. Kaiser, C. Zilioli, F. Malfrère a A. Šega, zmocněnci, ve spolupráci s D. Sarmiento Ramírez-Escuderem, abogado)

Výrok

- 1) Slovinská republika tím, že v prostorách Banka Slovenije (Slovinská centrální banka) jednostranně přistoupila k zabavení dokumentů souvisejících s plněním úkolů Evropského systému centrálních bank a Euro systému a že v době po jejich zabavení v dané záležitosti nespolečovala loajálně s Evropskou centrální bankou, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 343 SFEU, z článku 39 Protokolu (č. 4) o statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, z článků 2, 18 a 22 Protokolu (č. 7) o výsadách a imunitách Evropské unie a z čl. 4 odst. 3 SEU.
- 2) Slovinská republika ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Evropská centrální banka ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 187, 3.6.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Grondwettelijk Hof – Belgie) – Centraal Israëlitisch Consistorie van België a další v. Vlaamse Regering

(Věc C-336/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Ochrana zvířat při usmrcování – Nařízení (ES) č. 1099/2009 – Článek 4 odst. 1 – Povinnost omračovat zvířata před usmrcením – Článek 4 odst. 4 – Výjimka v souvislosti s rituální porážkou – Článek 26 odst. 2 – Možnost členských států přijmout vnitrostátní pravidla zajišťující rozsáhlejší ochranu zvířat při rituální porážce – Výklad – Vnitrostátní právní úprava, která v případě rituální porážky vyžaduje omračení, které je reverzibilní a nemůže způsobit smrt – Článek 13 SFEU – Listina základních práv Evropské unie – Článek 10 – Svoboda náboženského vyznání – Svoboda projevit své náboženské vyznání – Omezení – Přiměřenost – Absence shody mezi členskými státy Evropské unie – Prostor pro uvážení přiznaný členským státům – Zásada subsidiarity – Platnost – Odlišné zacházení s rituální porážkou a usmrcováním zvířat při lovu nebo rybolovu a při kulturních nebo sportovních událostech – Absence diskriminace – Články 20, 21 a 22 Listiny základních práv“)

(2021/C 53/07)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Grondwettelijk Hof

Účastníci původního řízení

Žalobci: Centraal Israëlitisch Consistorie van België a další, Unie Moskeeën Antwerpen VZW, Islamitisch Offerfeest Antwerpen VZW, JG, KH, Executief van de Moslims van België a další, Coördinatie Comité van Joodse Organisaties van België. Section belge du Congrès juif mondial a Congrès juif européen VZW a další

Žalovaná: Vlaamse Regering

za přítomnosti: LI, Waalse Regering, Kosher Poultry BVBA a dalších, Global Action in the Interest of Animals VZW (GAIA)

Výrok

- 1) Článek 26 odst. 2 první pododstavec písm. c) nařízení Rady (ES) č. 1099/2009 ze dne 24. září 2009 o ochraně zvířat při usmrcování, ve spojení s článkem 13 SFEU a čl. 10 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání právní úpravě členského státu, která vyžaduje, aby bylo při rituální porážce provedeno reverzibilní omračení, které nemůže způsobit smrt zvířete.
- 2) Přezkum třetí předběžné otázky neodhalil žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost čl. 26 odst. 2 prvního pododstavce písm. c) nařízení č. 1099/2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 270, 12.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Fabio De Masi, Yanis Varoufakis v. Evropská centrální banka

(Věc C-342/19 P) ⁽¹⁾

(„Kasační opravný prostředek – Přístup k dokumentům Evropské centrální banky (ECB) – Rozhodnutí 2004/258/ES – Článek 4 odst. 3 – Výjimky – Dokument obdrženy ECB – Stanovisko vyžádané od externího poskytovatele – Vnitřní použití v rámci jednání a předběžných konzultací – Odepření přístupu“)

(2021/C 53/08)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Účastníci řízení podávající kasační opravný prostředek: Fabio De Masi, Yanis Varoufakis (zástupce: A. Fischer-Lescano, Universitätsprofessor)

Další účastnice řízení: Evropská centrální banka (zástupci: F. von Lindeiner a A. Korb, zmocněnci, ve spolupráci s H.-G. Kamannem, Rechtsanwalt)

Výrok

- 1) Kasační opravný prostředek se zamítá.
- 2) Fabiu de Masimu a Yanisi Varoufakisovi se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 280, 19.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Bundesfinanzhof – Německo) – Bundeszentralamt für Steuern v. Y-GmbH

(Věc C-346/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Vrácení DPH – Směrnice 2008/9/ES – Článek 8 odst. 2 písm. d) – Článek 15 – Uvedení čísla faktury – Žádost o vrácení daně“)

(2021/C 53/09)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Bundesfinanzhof

Účastníci původního řízení

Žalobce: Bundeszentralamt für Steuern

Žalovaná: Y-GmbH

Výrok

Článek 8 odst. 2 písm. d) a čl. 15 odst. 1 směrnice Rady 2008/9/ES ze dne 12. února 2008, kterou se stanoví prováděcí pravidla pro vrácení daně z přidané hodnoty stanovené směrnicí 2006/112/ES osobám povinným k dani neusazeným v členském státě vrácení daně, ale v jiném členském státě, ve znění směrnice Rady 2010/66/EU ze dne 14. října 2010, musí být vykládány v tom smyslu, že pokud žádost o vrácení daně z přidané hodnoty neobsahuje pořadové číslo faktury, ale obsahuje jiné číslo umožňující určit tuto fakturu, a tedy dotčené zboží nebo službu, daňová správa členského státu vrácení

daně je povinna považovat tuto žádost za „podanou“ ve smyslu čl. 15 odst. 1 směrnice 2008/9, ve znění směrnice 2010/66, a posoudit ji. V rámci tohoto posouzení a vyjma případu, kdy má tato daňová správa již k dispozici originál faktury nebo její kopii, může tato daňová správa požádat žadatele o sdělení pořadového čísla, které jednoznačně určuje fakturu, a není-li této žádosti vyhověno ve lhůtě jednoho měsíce stanovené v čl. 20 odst. 2 této směrnice, ve znění směrnice 2010/66, je oprávněna žádost o vrácení daně zamítnout.

(¹) Úř. věst. C 263, 5.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Kammergericht Berlin – Německo) – řízení o vydání BY

(Věc C-398/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Občanství Evropské unie – Články 18 a 21 SFEU – Vydání občana Unie do třetího státu – Osoba, která nabyla občanství Unie poté, co přemístila středisko svých životních zájmů do dožádaného členského státu – Oblast působnosti unijního práva – Zákaz vydávání uplatňovaný pouze na vlastní státní příslušníky – Omezení volného pohybu – Odůvodnění založené na zabránění beztrestnosti – Proporcionalita – Informování členského státu, jehož je vyžádaná osoba státním příslušníkem – Povinnost dožádaného členského státu a členského státu původu požádat dožadující třetí stát o předání trestního spisu – Neexistence“)

(2021/C 53/10)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Kammergericht Berlin

Účastník původního řízení

BY

Za přítomnosti: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Výrok

- 1) Články 18 a 21 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že se použijí na situaci občana Evropské unie, který je státním příslušníkem členského státu pobývajícím na území jiného členského státu a vztahuje se na něj žádost o vydání, kterou tento jiný členský stát obdržel od třetího státu, i když tento občan přemístil středisko svých životních zájmů do tohoto jiného členského státu v okamžiku, kdy ještě neměl status občana Unie.
- 2) Články 18 a 21 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že pokud členský stát, jehož státním příslušníkem je vyžádaná osoba – občan Unie, na nějž se vztahuje žádost o vydání, kterou třetí stát zaslal jinému členskému státu, byl tímto jiným členským státem informován o existenci této žádosti, není ani jeden z těchto členských států povinen žádat dožadující třetí stát o předání kopie trestního spisu, aby členský stát, jehož je vyžádaná osoba státním příslušníkem, mohl posoudit možnost, že by uvedenou osobu sám trestně stíhal. Jestliže dožádaný členský stát náležitě informoval členský stát, jehož je vyžádaná osoba státním příslušníkem, o existenci žádosti o vydání, o všech právních a skutkových okolnostech sdělených dožadujícím třetím státem v rámci této žádosti, jakož i o jakékoli změně situace, v níž se vyžádaná osoba nachází, která je relevantní pro účely případného vydání evropského zatýkácího rozkazu na tuto osobu, může dožádaný

členský stát tuto osobu vydat, aniž by musel vyčkat, než členský stát, jehož je uvedená osoba státním příslušníkem, formálním rozhodnutím upustí od vydání takového zatýkacího rozkazu týkajícího se přinejmenším týchž činů, jež jsou uvedeny v žádosti o vydání, pokud posledně uvedený členský stát takový zatýkací rozkaz nevydá v přiměřené lhůtě, kterou mu v tomto ohledu poskytl dožádaný členský stát s přihlédnutím k všem okolnostem věci.

- 3) Články 18 a 21 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že členský stát, který od třetího státu obdržel žádost o vydání občana Unie, který je státním příslušníkem jiného členského státu, za účelem trestního stíhání, není povinen odmítnout vydání a sám provést trestní stíhání, pokud mu to jeho vnitrostátní právo umožňuje.

(¹) Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

**Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Francouzská republika
v. Evropská komise**

(Věc C-404/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Evropský zemědělský záruční fond (EZZF) a Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) – Prováděcí rozhodnutí (EU) 2017/2014 – Výdaje vyloučené z financování Evropskou unií – Výdaje vynaložené Francouzskou republikou – Paušální oprava ve výši 100 % – Přiměřenost – Pokyny Evropské komise pro výpočet finančních oprav v rámci schvalování souladu a účetní závěrky“)

(2021/C 53/11)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Francouzská republika (zástupci: A.-L. Desjonquères, C. Mosser a D. Colas, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: X. Lewis, A. Sauka a J. Aquilina, zmocněnci)

Výrok

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 12. března 2019, Francie v. Komise (T 26/18, nezveřejněný, EU:T:2019:153), se zrušuje jednak v rozsahu, v němž jím Tribunál zamítl žalobu Francouzské republiky týkající se prováděcího rozhodnutí Komise 2017/2014/EU ze dne 8. listopadu 2017, kterým se z financování Evropskou unií vylučují některé výdaje vynaložené členskými státy v rámci Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a v rámci Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), jímž Komise s odůvodněním „Kontrolní systém vykazuje závažné nedostatky – Korsika“ uložila tomuto členskému státu paušální opravu ve výši 100 % použitelnou na přímé podpory na plochu poskytnuté v Horní Korsice za roky žádosti 2013 a 2014 vzhledem k závažným nedostatkům v kontrolním systému podpor na plochu v Horní Korsice, a jednak v rozsahu, v němž jím bylo rozhodnuto o nákladech řízení.
- 2) Prováděcí rozhodnutí 2017/2014 se zrušuje v rozsahu, v němž Komise s odůvodněním „Kontrolní systém vykazuje závažné nedostatky – Korsika“ uložila Francouzské republice paušální opravu ve výši 100 % použitelnou na přímé podpory na plochu poskytnuté v Horní Korsice za roky žádosti 2013 a 2014 vzhledem k závažným nedostatkům v kontrolním systému podpor na plochu v Horní Korsice.
- 3) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení o kasačním opravném prostředku a čtvrtinu vlastních nákladů řízení vynaložených v prvním stupni a nahradí náklady řízení vynaložené Francouzskou republikou v řízení o kasačním opravném prostředku a čtvrtinu nákladů řízení vynaložených tímto členským státem v prvním stupni.

- 4) Francouzská republika ponese tři čtvrtiny vlastních nákladů řízení vynaložených v prvním stupni a nahradí tři čtvrtiny nákladů řízení vynaložených Komisí v prvním stupni.

(¹) Úř. věst. C 238, 15.7.2019.

Rozsudek Soudního dvora (desátého senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (C-431/19 P), Inpost S.A (C-432/19 P) v. Evropská komise, Polská republika

(Spojené věci C-431/19 P a C-432/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Článek 106 odst. 2 SFEU – Služby obecného hospodářského zájmu (SOHZ) – Rámec Evropské unie – Použití na státní podpory ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby – Poštovní odvětví – Směrnice 97/67/ES – Článek 7 – Náhrada čistých nákladů vyplývajících z povinností všeobecných služeb – Rozhodnutí, kterým se prohlašuje podpora za slučitelnou s vnitřním trhem“)

(2021/C 53/12)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Inpost Paczkomaty sp. z o.o. (zástupce: D. Doktor, radca prawny) (C-431/19 P), Inpost S.A. (zástupce: W. Knopkiewicz, radca prawny) (C-432/19 P)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupkyně: D. Recchia, K. Blanck a K. Herrmann, zmocněnkyně), Polská republika (zástupce: B. Majczyna, zmocněnec)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Společnostem Inpost Paczkomaty sp. z o.o. a Inpost S. A. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 328, 30.9.2019.

Rozsudek Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Finanzgericht Baden-Württemberg – Německo) – WEG Tevesstraße v. Finanzamt Villingen-Schwenningen

(Věc C-449/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Daň – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Osvobození pachtu nebo nájmu nemovitosti od daně – Vnitrostátní právní úprava, která osvobozuje dodávku tepla společenstvím vlastníků bytových jednotek vlastníkům, kteří jsou členy tohoto společenství, od DPH“)

(2021/C 53/13)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Baden-Württemberg

Účastníci původního řízení

Žalobce: WEG Tevesstraße

Žalovaný: Finanzamt Villingen-Schwenningen

Výrok

Článek 135 odst. 1 písm. l) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty, ve znění směrnice Rady 2009/162/EU ze dne 22. prosince 2009, musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která osvobozuje od daně z přidané hodnoty dodávku tepla poskytovanou společenstvím vlastníků bytových jednotek vlastníkům, kteří jsou členy tohoto společenství.

(¹) Úř. věst. C 348, 14.10.2019.

Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 17. prosince 2020 – Spolková republika Německo v. Evropská republika, Finská republika

(Spojené věci C-475/19 P a 688/19 P) (¹)

(„Kasační opravný prostředek – Sbližování právních předpisů – Nařízení (EU) č. 305/2011 – Harmonizované podmínky pro uvádění stavebních výrobků na trh – Harmonizované technické normy a předpisy – Harmonizované normy EN 14342:2013, EN 14904:2006, EN 13341:2005 + A1:2011 a EN 12285-2:2005 – Žaloba na neplatnost“)

(2021/C 53/14)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller a R. Kanitz, zmocněnci, ve spolupráci s M. Kottmannem, M. Winkelmüllerem a F. van Schewickem, Rechtsanwälte)

Další účastnice řízení: Evropská komise (zástupci: C. Hermes, M. Huttunen a A. Sipos, jako zmocněnci), Finská republika (zástupci: S. Hartikainen a A. Laine, zmocněnci)

Výrok

- 1) Kasační opravné prostředky se zamítají.
- 2) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady vynaložené Evropskou komisí v rámci těchto kasačních opravných prostředků a řízení před Tribunálem Evropské unie.
- 3) Finská republika ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 270, 12.8.2019.
Úř. věst. C 372, 4.11.2019.

Rozsudek Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 17. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Cour de cassation – Francie) – Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier v. Société Fromagère du Livradois SAS

(Věc C-490/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Zemědělství – Ochrana zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin – Nařízení (ES) č. 510/2006 – Nařízení (EU) č. 1151/2012 – Článek 13 odst. 1 písm. d) – Praktiky, které by mohly spotřebitele uvést v omyl, pokud jde o skutečný původ produktu – Napodobení tvaru nebo vzhledu charakteristického pro produkt, jehož název je chráněn – Chráněné označení původu (CHOP) „Morbier““)

(2021/C 53/15)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Žalobce: Syndicat interprofessionnel de défense du fromage Morbier

Žalovaná: Société Fromagère du Livradois SAS

Výrok

Články 13 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 510/2006 ze dne 20. března 2006 o ochraně zeměpisných označení a označení původu zemědělských produktů a potravin a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1151/2012 ze dne 21. listopadu 2012 o režimech jakosti zemědělských produktů a potravin musí být vykládány v tom smyslu, že nezakazují pouze to, aby třetí osoba používala zapsaný název.

Články 13 odst. 1 písm. d) nařízení č. 510/2006 a č. 1151/2012 musí být vykládány v tom smyslu, že zakazují napodobení tvaru nebo vzhledu charakteristického pro produkt, na nějž se vztahuje zapsaný název, pokud toto napodobení může vést spotřebitele k domněnce, že se na dotčený produkt vztahuje tento zapsaný název. Je třeba posoudit, zda uvedené napodobení může s přihlédnutím ke všem relevantním faktorům projednávaného případu uvést běžně informovaného a přiměřeně pozorného a obezřetného evropského spotřebitele v omyl.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 288, 26.8.2019.

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Augstākā tiesa (Senāts) – Lotyšsko) – Euromin Holdings (Cyprus) Limited

(Věc C-735/19) ⁽¹⁾

(„Řízení o předběžné otázce – Právo společností – Směrnice 2004/25/ES – Nabídka převzetí – Článek 5 odst. 4 první a druhý pododstavec – Ochrana menšinových akcionářů – Povinná nabídka převzetí – Metoda výpočtu hodnoty akcií pro účely stanovení spravedlivé ceny – Pravomoc upravit spravedlivou cenu – Výjimky ze standardního způsobu výpočtu za jasně určených okolností a v souladu s jasně určenými kritérii – Odpovědnost dotyčného členského státu – Újma, která vznikla předkladateli nabídky a jež vyplývá z nabídky příliš vysoké ceny“)

(2021/C 53/16)

Jednací jazyk: lotyšština

Předkládající soud

Augstākā tiesa (Senāts)

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Euromin Holdings (Cyprus) Limited

Za přítomnosti: Finanšu un kapitāla tirgus komisija

Výrok

- 1) Článek 5 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/25/ES ze dne 21. dubna 2004 o nabídkách převzetí, musí být vykládán v tom smyslu, že nebrání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví tři metody pro stanovení spravedlivé ceny, za kterou musí předkladatel nabídky odkoupit akcie společnosti, mezi něž patří metoda vyplývající z uplatnění čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce této směrnice, a která ukládá povinnost použít vždy metodu, jež vede k nejvyšší ceně, pod podmínkou, že metody stanovení spravedlivé ceny odlišné od metody vyplývající z použití tohoto čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce této směrnice, jsou uplatňovány dozorčími orgány v souladu s obecnými zásadami uvedenými v čl. 3 odst. 1 uvedené směrnice, jakož i za okolností a v souladu s kritérii určenými jasným, přesným a transparentním právním rámcem.
- 2) Článek 5 odst. 4 druhý pododstavec směrnice 2004/25 musí být vykládán v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že pro účely nabídky převzetí je hodnota akcie dosažena vydělením čistých aktiv cílové společnosti, včetně podílu menšinového akcionáře, který je tudíž nekontrolní, počtem vydaných akcií, pokud se nejedná o metodu stanovení ceny akcie, založenou na objektivním oceňovacím kritériu obecně používaném ve finanční analýze, které může být považováno za „jasně určené“ ve smyslu tohoto ustanovení, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.
- 3) Směrnice 2004/25 musí být vykládána v tom smyslu, že přiznává v rámci postupu nabídky převzetí předkladateli nabídky práva, která lze uplatnit v rámci žaloby na určení odpovědnosti státu.
- 4) Unijní právo musí být vykládáno v tom smyslu, že brání vnitrostátní právní úpravě, která stanoví, že v případě, kdy je založena odpovědnost členského státu za škody způsobené porušením normy unijního práva rozhodnutím správního orgánu tohoto státu, lze náhradu majetkové újmy z toho plynoucí omezit na 50 % výše této újmy.

(¹) Úř. věst. C 413, 9.12.2019.

Rozsudek Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 10. prosince 2020 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Vrhovno sodišče Republike Slovenije – Slovinsko) – A. B., B. B. v. Personal Exchange International Limited

(Věc C-774/19) (¹)

(„Řízení o předběžné otázce – Soudní spolupráce v občanských věcech – Nařízení (ES) č. 44/2001 – Článek 15 odst. 1 – Příslušnost ve věcech spotřebitelských smluv – Pojem ‚spotřebitel‘ – Smlouva o hraní pokeru uzavřená online mezi fyzickou osobou a pořadatelem hazardních her – Fyzická osoba, která se živí hraním online pokeru – Znalosti, které má tato osoba – Pravidelnost činnosti“)

(2021/C 53/17)

Jednací jazyk: slovinština

Předkládající soud

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Účastníci původního řízení

Žalobci: A. B., B. B.

Žalovaná: Personal Exchange International Limited

Výrok

Článek 15 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech musí být vykládán v tom smyslu, že fyzická osoba s bydlištěm v členském státě, která jednak uzavřela se společností usazenou v jiném členském státě smlouvu o hraní online pokeru, která obsahuje obecné podmínky stanovené posledně uvedenou společností, a jednak pro tuto činnost nemá formální registraci ani tuto činnost nenabízela třetím osobám jako placenou službu, neztrácí postavení „spotřebitele“ ve smyslu tohoto ustanovení, i když tato osoba hraje tuto hru mnoho hodin denně, má rozsáhlé znalosti a dosahuje z této hry značných zisků.

(¹) Úř. věst. C 19, 20.1.2020.

Žádost o posudek podaná Belgickým královstvím na základě čl. 218 odst. 11 SFEU

(Posudek C-1/20)

(2021/C 53/18)

Jednací jazyk: všechny úřední jazyky

Žadatel

Belgické království (zástupci: C. Pochet, J.-C. Halleux, M. Van Regemorter, S. Baeyens, zmocněnci)

Otázka položená Soudnímu dvoru

Je návrh modernizované Smlouvy o energetické chartě slučitelný se Smlouvami, zejména s články 19 SEU a 344 SFEU:

- pokud jde o článek 26 uvedené dohody, je-li možné tento článek vykládat tak, že umožňuje vnitroujinní uplatnění mechanismu řešení sporů?
- vzhledem k tomu, že pokud by musel být článek 26 uvedené dohody vykládán tak, že umožňuje vnitroujinní uplatnění mechanismu řešení sporů, neupravuje tato dohoda výslovně žádné zvláštní pravidlo ani doložku o oddělení, zejména v definicích investice a investora v článku 1 zamýšlené dohody, podle nichž by se obecný mechanismus zakotvený v tomto článku 26 mezi členskými státy neuplatnil?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowice (Polsko) dne 12. srpna 2020 – OKR

(Věc C-387/20)

(2021/C 53/19)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Notariusz w Krapkowicach Justyna Gawlica – Krapkowice

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka: OKR

Předběžné otázky

- 1) Musí být článek 22 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že oprávněna k volbě domovského práva jako práva, jímž se řídí dědictví jako celek, je rovněž osoba, která není občanem Evropské unie?
- 2) Musí být článek 75 ve spojení s článkem 22 uvedeného nařízení č. 650/2012 vykládán v tom smyslu, že za situace, kdy bilaterální smlouva pojící členský stát s třetím státem neupravuje v oblasti dědictví volbu práva, nýbrž určuje rozhodné právo, může státní příslušník takového třetího státu, který má bydliště na území členského státu vázaného touto bilaterální smlouvou, provést volbu práva?

a zejména,

- zda bilaterální smlouva s třetím státem musí výslovně vylučovat možnost provedení volby určitého práva, a nikoliv jen upravovat dědický status s použitím objektivních hraničních určovatелů, aby bylo možné dovodit, že její ujednání mají přednost před článkem 22 nařízení č. 650/2012?
- zda svoboda volby dědického práva a sjednocení rozhodného práva prostřednictvím volby práva – alespoň v rozsahu určeném unijním normotvůrcem v článku 22 nařízení č. 650/2012 – patří k zásadám tvořícím základ soudní spolupráce v občanských a obchodních věcech v rámci Evropské unie, které nemohou být narušovány ani v případě uplatňování bilaterálních úmluv s třetími státy, které mají přednost před nařízením č. 650/2012?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 201, s. 107.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra (Španělsko) dne 2. září 2020 – UN v. Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

(Věc C-409/20)

(2021/C 53/20)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado Contencioso Administrativo n.º 1 de Pontevedra

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: UN

Žalovaný: Subdelegación del Gobierno en Pontevedra

Předběžná otázka

Musí být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (čl. 4 odst. 3, čl. 6 odst. 1 a 5 a čl. 7 odst. 1) vykládána v tom smyslu, že brání vnitrostátním právním předpisům [čl. 53 odst. 1 písm. a), čl. 55 odst. 1 písm. b), článku 57 a čl. 28 odst. 3 písm. c) Ley Orgánica 4/2000, de 11 de enero, sobre derechos y libertades de los extranjeros en España y su integración social (zákon č. 4/2000 ze dne 11. ledna 2000, o právech a svobodách cizinců ve

Španělsku a o jejich společenské integraci)], podle kterých se jako sankce za neoprávněný pobyt cizinců, u kterých nenastaly přitěžující okolnosti, uloží nejprve pokuta spolu s výzvou k dobrovolnému návratu do země původu a teprve poté, jestliže cizinec nelegalizuje svůj pobyt ani nevyužije možnosti dobrovolného návratu do své země, sankce vyhoštění?

(¹) Úř. věst. 2008, L 348, s. 98.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Curtea de Apel București (Rumunsko) dne 20. října 2020 – Alstom Transport SA v. Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

(Věc C-532/20)

(2021/C 53/21)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Curtea de Apel București

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Alstom Transport SA

Odpůrkyně: Compania Națională de Căi Ferate CFR SA, Strabag AG – Sucursala București, Swietelsky AG Linz – Sucursala București

Předběžná otázka

Musí být čl. 1 odst. 1 třetí pododstavec, čl. 1 odst. 3 a článek 2c směrnice Rady 92/13/EHS ze dne 25. února 1992 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se uplatňování pravidel Společenství pro postupy při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a telekomunikací (¹) vykládány v tom smyslu, že lhůta, ve které může uchazeč označený za vítěze v rámci zadávacího řízení podat návrh na přezkum rozhodnutí veřejného zadavatele, kterým byla nabídka podaná uchazečem, jenž se v pořadníku vzešlém ze zadávacího řízení umístil na nižším místě, prohlášena za přípustnou, musí být počítána ve vztahu k datu, kdy vznikl zájem úspěšného uchazeče, a to v návaznosti na podání návrhu na přezkum výsledku zadávacího řízení uchazečem, který nebyl úspěšný?

(¹) Úř. věst. 1992 L 76, s. 14.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Finanzgericht Köln (Německo) dne 3. listopadu 2020 – ACC Silicones Ltd. v. Bundeszentralamt für Steuern

(Věc C-572/20)

(2021/C 53/22)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Finanzgericht Köln

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: ACC Silicones Ltd.

Žalovaný: Bundeszentralamt für Steuern

Předběžné otázky

1. Brání článek 63 SFEU (bývalý článek 56 Smlouvy o ES) takovému vnitrostátnímu ustanovení, jako je ustanovení dotčené v původním řízení, které od společnosti-nerezidenta, která pobírá dividendy z kapitálových účastí a nedosahuje minimálního podílu podle čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 90/435/EHS⁽¹⁾ o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (ve znění pozměněném směrnicí 2003/123/ES)⁽²⁾, požaduje za účelem výběru daně z příjmu z kapitálového majetku důkaz v podobě potvrzení zahraničního daňového orgánu, že daň z příjmu z kapitálového majetku nemůže být u ní nebo jejího přímého či nepřímého podílníka započtena nebo odečtena jako provozní výdaj či výdaj na propagaci a že k takovému započtení, odpočtu nebo převodu skutečně nedošlo, pokud od společnosti-rezidenta se stejnou výší kapitálové účasti není takovýto důkaz za účelem vrácení daně z příjmu z kapitálového majetku požadován?
2. V případě záporné odpovědi na první otázku:

Brání zásada proporcionality a zásada effet utile požadavku potvrzení popsanému v první otázce, jestliže příjemce-nerezident pobírající dividendy z takzvaných drobných kapitálových účastí prakticky není schopen takového potvrzení poskytnout?

- (¹) Směrnice Rady 90/435/EHS ze dne 23. července 1990 o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 225, 20.8.1990, s. 6). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 09 Svazek 01 s. 147
- (²) Směrnice Rady 2003/123/ES ze dne 22. prosince 2003, kterou se mění směrnice 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států (Úř. věst. L 7, 13.1.2004, s. 41). Zvláštní vydání v českém jazyce: Kapitola 09 Svazek 02 s. 3

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Înalta Curte de Casație și Justiție (Rumunsko) dne 5. listopadu 2020 – SC Cridar Cons SRL v. Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

(Věc C-582/20)

(2021/C 53/23)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Înalta Curte de Casație și Justiție

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: SC Cridar Cons SRL

Odpůrci: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca

Předběžné otázky

- 1) Je třeba směrnicí Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která daňovým orgánům po vydání daňového výměru, kterým se odmítá nárok na odpočet DPH odvedené na vstupu, umožňuje přerušit přezkum správní stížnosti až do výsledku trestního řízení, které může poskytnout další objektivní důkazy týkající se účasti osoby povinné k dani na daňovém podvodu?

- 2) Může se odpověď Soudního dvora Evropské unie na předchozí otázku lišit v případě, že během přerušení přezkumu správní stížnosti může osoba povinná k dani využít prozatímní opatření k odkladu účinků odmítnutí nároku na odpočet DPH?

(¹) Úř. věst. 2006 L 347, s. 1.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid (Španělsko) dne 5. listopadu 2020 – BFF Finance Iberia S.A.U. v. Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

(Věc C-585/20)

(2021/C 53/24)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 2 de Valladolid

Účastnice původního řízení

Žalobkyně: BFF Finance Iberia S.A.U.

Žalovaná: Gerencia Regional de Salud de la Junta de Castilla y León

Předběžné otázky

S ohledem na ustanovení čl. 4 odst. 1, článku 6 a čl. 7 odst. 2 a 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/7/EU ze dne 16. února 2011 o postupu proti opožděným platbám v obchodních transakcích. (¹)

- 1) Musí být článek 6 směrnice vykládán v tom smyslu, že částka 40 eur přísluší v každém případě za každou fakturu za předpokladu, že věřitel jednotlivě specifikoval faktury ve svých stížnostech ve správním řízení a ve správním řízení soudním, nebo že tato částka 40 eur přísluší za fakturu v jakémkoli případě, i když byly podány společné a obecné stížnosti?
- 2) Jak je třeba vykládat čl. 198 odst. 4 zákona č. 9/2017, který stanoví platební lhůtu 60 dnů ve všech případech a u všech smluv, přičemž stanoví počáteční lhůtu 30 dnů na schválení a dalších 30 dnů na zaplacení, pokud [bod] 23 [odůvodnění] směrnice stanoví:

„Dlouhé lhůty splatnosti a opožděné platby ze strany orgánů veřejné moci za zboží a služby znamenají pro podniky neopodstatněné náklady. Proto je vhodné zavést zvláštní pravidla týkající se obchodních transakcí pro dodávku zboží nebo poskytnutí služeb podniky orgánům veřejné moci, týkající se zejména lhůt splatnosti, které zpravidla nesmí překročit 30 kalendářních dnů, pokud nejsou výslovně dohodnuty jiné podmínky a za předpokladu, že to je objektivně odůvodněno zvláštní povahou nebo rysy smlouvy, a v žádném případě nesmí překročit 60 kalendářních dnů.“

- 3) Jak je třeba vykládat článek 2 směrnice? Lze směrnicí vykládat v tom smyslu, že umožňuje, aby byla v základu pro výpočet úroků z prodlení, které tato směrnice přiznává, zahrnuta DPH, jež je splatná na základě uskutečněného plnění a jejíž výše je uvedena na samotné faktuře? Nebo je nezbytné odlišit a určit, v jakém okamžiku dodavatel odvede daň daňovému orgánu?“

(¹) Úř. věst. 2011, L 48, s. 1

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Landgericht Hannover (Německo) dne 10. listopadu 2020 – Landkreis Northeim v. Daimler AG

(Věc C-588/20)

(2021/C 53/25)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Landgericht Hannover

Účastníci původního řízení

Žalobce: Landkreis Northeim

Žalovaná: Daimler AG

Zúčastnění: Iveco Magirus AG, MAN SE, MAN Truck & Bus SE, MAN Truck & Bus Deutschland GmbH

Předběžná otázka

Musí být rozhodnutí Evropské Komise ze dne 19. července 2016 (¹) přijaté v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc AT.39824 – Nákladní vozidla) vykládáno v tom smyslu, že konstatování uvedená v tomto rozhodnutí Komise se vztahují i na zvláštní/speciální vozidla, konkrétně vozidla pro svoz odpadu?

(¹) Oznámeno pod číslem C(2016) 4673 final, souhrnná zpráva o rozhodnutí zveřejněna v Úř. věst. 2017, C 108, s. 6.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 17. listopadu 2020 – Interporto di Trieste SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Věc C-608/20)

(2021/C 53/26)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Interporto di Trieste SpA

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Předběžná otázka

Brání unijní právo použití takového vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení čl. 26 odst. 2 a 3 nařízení vlády s mocí zákona č. 91/2014 přeměněného zákonem č. 116/2014, které významným způsobem snižuje nebo zpožďuje platbu pobídek, které již byly přiznány na základě zákona a stanoveny na základě příslušných dohod podepsaných výrobcí elektřiny fotovoltaickou přeměnou s Gestore dei servizi energetici s.p.a., veřejnou společností pověřenou výkonem této funkce;

zejména, je toto vnitrostátní ustanovení slučitelné s obecnými zásadami unijního práva legitimního očekávání, právní jistoty, loajální spolupráce a užitečného účinku; s články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie; se směrnicí 2009/28/ES ⁽¹⁾ a s právní úpravou režimů podpory stanovených v této směrnici; s čl. 216 odst. 2 SFEU, zejména ve vztahu ke Smlouvě o energetické chartě?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Itálie) dne 17. listopadu 2020 – Soelia SpA v. Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei
Servizi Energetici SpA – GSE**

(Věc C-609/20)

(2021/C 53/27)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Soelia SpA

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Předběžná otázka

Brání unijní právo použití takového vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení čl. 26 odst. 2 a 3 nařízení vlády s mocí zákona č. 91/2014 přeměněného zákonem č. 116/2014, které významným způsobem snižuje nebo zpožďuje platbu pobídek, které již byly přiznány na základě zákona a stanoveny na základě příslušných dohod podepsaných výrobcí elektřiny fotovoltaickou přeměnou s Gestore dei servizi energetici s.p.a., veřejnou společností pověřenou výkonem této funkce;

zejména, je toto vnitrostátní ustanovení slučitelné s obecnými zásadami unijního práva legitimního očekávání, právní jistoty, loajální spolupráce a užitečného účinku; s články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie; se směrnicí 2009/28/ES ⁽¹⁾ a s právní úpravou režimů podpory stanovených v této směrnici; s čl. 216 odst. 2 SFEU, zejména ve vztahu ke Smlouvě o energetické chartě?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 17. listopadu 2020 – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo v. Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Věc C-610/20)

(2021/C 53/28)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Předběžná otázka

Brání unijní právo použití takového vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení čl. 26 odst. 2 a 3 nařízení vlády s mocí zákona č. 91/2014 přeměněného zákonem č. 116/2014, které významným způsobem snižuje nebo zpožďuje platbu pobídek, které již byly přiznány na základě zákona a stanoveny na základě příslušných dohod podepsaných výrobcí elektřiny fotovoltaickou přeměnou s Gestore dei servizi energetici s.p.a., veřejnou společností pověřenou výkonem této funkce;

zejména, je toto vnitrostátní ustanovení slučitelné s obecnými zásadami unijního práva legitimního očekávání, právní jistoty, loajální spolupráce a užitečného účinku; s články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie; se směrnicí 2009/28/ES ⁽¹⁾ a s právní úpravou režimů podpory stanovených v této směrnici; s čl. 216 odst. 2 SFEU, zejména ve vztahu ke Smlouvě o energetické chartě?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itálie) dne 17. listopadu 2020 – Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo v. Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

(Věc C-611/20)

(2021/C 53/29)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Cosilt – Consorzio per lo sviluppo economico locale di Tolmezzo

Žalovaní: Ministero dello Sviluppo Economico, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Předběžná otázka

Brání unijní právo použití takového vnitrostátního ustanovení, jako je ustanovení čl. 26 odst. 2 a 3 nařízení vlády s mocí zákona č. 91/2014 přeměněného zákonem č. 116/2014, které významným způsobem snižuje nebo zpožďuje platbu pobídek, které již byly přiznány na základě zákona a stanoveny na základě příslušných dohod podepsaných výrobcí elektřiny fotovoltaickou přeměnou s Gestore dei servizi energetici s.p.a., veřejnou společností pověřenou výkonem této funkce;

zejména, je toto vnitrostátní ustanovení slučitelné s obecnými zásadami unijního práva legitimního očekávání, právní jistoty, loajální spolupráce a užitečného účinku; s články 16 a 17 Listiny základních práv Evropské unie; se směrnicí 2009/28/ES⁽¹⁾ a s právní úpravou režimů podpory stanovených v této směrnici; s čl. 216 odst. 2 SFEU, zejména ve vztahu ke Smlouvě o energetické chartě?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunalul Cluj (Rumunsko) dne 17. listopadu 2020 – Happy Education SRL v. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Věc C-612/20)

(2021/C 53/30)

Jednací jazyk: rumunština

Předkládající soud

Tribunalul Cluj

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Happy Education SRL

Žalovaní: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Předběžné otázky

- 1) Musí být čl. 132 odst. 1 písm. i), článek 133 a článek 134 směrnice Rady 2006/112 ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že takové vzdělávací služby, jako jsou vzdělávací služby obsažené v národním programu „Școala după școală“ [„Škola po škole“], mohou být zahrnuty pod pojem „služby úzce související se školským vzděláváním“, pokud jsou poskytovány soukromým subjektem za takových okolností, jako jsou okolnosti v původním řízení, pro obchodní účely a při neexistenci partnerství uzavřeného se vzdělávací institucí?
- 2) V případě kladné odpovědi na první otázku, může uznání žalobkyně jako „subjektu s podobnými cíli“ podle čl. 132 odst. 1 písm. i) směrnice Rady 2006/112 ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty vyplývat z vnitrostátních právních předpisů týkajících se povolování činností identifikovaných kódem CAEN 8559 – „jiné formy vzdělávání (jinde neuvedené)“ ze strany Oficiul Național al Registrului Comerțului (národní kancelář obchodního rejstříku), jakož i s ohledem na povahu veřejného zájmu vzdělávacích činností typu „škola po škole“, jejichž cílem je zabránění ukončování školní docházky a předčasnému ukončování školní docházky, zlepšení studijních výsledků, doučování, zrychlené učení, osobní rozvoj a sociální začlenění?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2006 L 347, s. 1.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen
(Německo) dne 20. listopadu 2020 – T.N., N.N. v. E.G.**

(Věc C-617/20)

(2021/C 53/31)

Jednací jazyk: němčina

Předkládající soud

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

Účastníci původního řízení

Stěžovatelé: T.N., N.N.

Zúčastněná: E.G.

Předběžné otázky

K výkladu článků 13 a 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení⁽¹⁾ se předkládají následující předběžné otázky:

1. Nahrazuje prohlášení dědice o odmítnutí dědictví, které tento dědic učiní před soudem členského státu příslušným podle místa jeho obvyklého pobytu v souladu s formálními náležitostmi platnými v tomto státě, prohlášení o odmítnutí dědictví, které mělo být učiněno před soudem jiného členského státu příslušným pro rozhodování o dědictví, takovým způsobem, že je považováno za účinné v okamžiku jeho učinění (substituce)?

2. Pro případ záporné odpovědi na první otázku:

Je pro nabytí účinnosti prohlášení o odmítnutí dědictví kromě formálně účinného prohlášení učiněného před soudem příslušným podle místa obvyklého pobytu osoby odmítající dědictví nezbytné, aby tato osoba o učinění tohoto prohlášení uvědomila soud příslušný pro rozhodování o dědictví?

3. V případě záporné odpovědi na první otázku a kladné odpovědi na druhou otázku:

a. Je pro nabytí účinnosti prohlášení o odmítnutí dědictví, zejména pro dodržení lhůt platných v místě jeho učinění nezbytné, aby soud příslušný pro rozhodování o dědictví byl kontaktován v jazyce platném v místě tohoto soudu?

b. Je pro nabytí účinnosti prohlášení o odmítnutí dědictví, zejména pro dodržení lhůt platných v místě jeho učinění nezbytné, aby soudu příslušnému pro rozhodování o dědictví byly předány listiny o odmítnutí dědictví vystavené soudem, který je příslušný podle místa obvyklého pobytu osoby odmítající dědictví, v originále spolu s překladem?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012. L 201, s. 107.

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Högsta förvaltningsdomstolen (Švédsko) dne
25. listopadu 2020 – Skatteverket v. DSAB Destination Stockholm AB**

(Věc C-637/20)

(2021/C 53/32)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Högsta förvaltningsdomstolen

Účastnice původního řízení

Navrhovatelka a odpůrkyně: Skatteverket

Odpůrkyně a navrhovatelka: DSAB Destination Stockholm AB

Předběžná otázka

Musí být článek 30a směrnice o DPH ⁽¹⁾ vykládán v tom smyslu, že taková karta, jako je karta dotčená ve věci v původním řízení, která držitele karty opravňuje k tomu, aby mu byly poskytnuty různé služby na určitém místě po omezenou dobu a do určité hodnoty, je poukazem, který za těchto okolností představuje víceúčelový poukaz?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1), ve znění směrnice Rady (EU) 2016/1065 ze dne 27. června 2016, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o zacházení s poukazy (Úř. věst. 2016, L 177, s. 9).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Överklagandenämnden för studiestöd (Švédsko) dne 25. listopadu 2020 – MCM v. Centrala studiestödsnämnden

(Věc C-638/20)

(2021/C 53/33)

Jednací jazyk: švédština

Předkládající soud

Överklagandenämnden för studiestöd

Účastníci původního řízení

Žalobce: MCM

Žalovaný: Centrala studiestödsnämnden

Předběžná otázka

Může členský stát (země původu), pokud jde o dítě migrujícího pracovníka, bez ohledu na článek 45 SFEU a čl. 7 odst. 2 nařízení [č.] 492/2011 ⁽¹⁾ a s ohledem na rozpočtové zájmy země původu vyžadovat, aby toto dítě mělo vazbu na zemi původu, aby tomuto dítěti poskytlo finanční podporu studentů na studium v zahraničí v jiném členském státě Evropské unie, kde rodič tohoto dítěte dříve pracoval (hostitelský stát), pokud

- (i) po návratu z hostitelské země tento rodič žil a pracoval v zemi původu po dobu nejméně osmi let,
- (ii) dítě nedoprovázelo svého rodiče do země původu, ale od narození zůstalo v hostitelské zemi, a
- (iii) země původu stanoví stejnou podmínku vazby pro ostatní státní příslušníky země původu, kteří nesplňují podmínku bydliště a kteří žádají o finanční podporu studentů na studium v zahraničí v jiné zemi Evropské unie?

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. 2011, L 141, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Sądem Okręgowym w Poznaniu (Polsko) dne 26. listopadu 2020 – W. J. v. L. J. a J. J. zastoupení zákonnou zástupkyní A. P.

(Věc C-644/20)

(2021/C 53/34)

Jednací jazyk: polština

Předkládající soud

Sąd Okręgowy w Poznaniu

Účastníci původního řízení

Odvolatel: W. J.

Odpůrci: L. J. a J. J. zastoupení zákonnou zástupkyní A. P.

Předběžná otázka

Musí být čl. 3 odst. 1 a 2 Haagského protokolu ze dne 23. listopadu 2007 o právu rozhodném pro vyživovací povinnosti, schváleného jménem Evropského společenství rozhodnutím Rady 2009/941/ES ze dne 30. listopadu 2009 ⁽¹⁾, vykládán v tom smyslu, že oprávněný, kterým je dítě, může získat nové místo obvyklého pobytu ve státě, v němž byl protiprávně zadržen, jestliže soud nařídil navrácení oprávněného do státu, v němž měl místo obvyklého pobytu bezprostředně před protiprávním zadržením?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2009, L 331, s. 17

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Cour de cassation (Francie) dne 1. prosince 2020 – V A, Z A v. TP

(Věc C-645/20)

(2021/C 53/35)

Jednací jazyk: francouzština

Předkládající soud

Cour de cassation

Účastníci původního řízení

Navrhovatelé: V A, Z A

Odpůrkyně: TP

Předběžná otázka

„Musí být ustanovení čl. 10 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 650/2012 ze dne 4. července 2012 o příslušnosti, rozhodném právu, uznávání a výkonu rozhodnutí a přijímání a výkonu veřejných listin v dědických věcech a o vytvoření evropského dědického osvědčení ⁽¹⁾ vykládána v tom smyslu, že nenachází-li se místo obvyklého pobytu zůstavitele v době smrti na území členského státu, musí soud členského státu, na jehož území neměl zůstavitel obvyklý pobyt, který konstatuje, že zůstavitel měl státní příslušnost tohoto státu a vlastnil v něm majetek, z vlastního podnětu zkoumat svou podpůrnou příslušnost stanovenou v tomto ustanovení?“

⁽¹⁾ Úř. věst. 2012, L 201, s. 107.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugalsko) dne 1. prosince 2020 – XG v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Věc C-647/20)

(2021/C 53/36)

Jednací jazyk: portugalština

Předkládající soud

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Účastníci původního řízení

Navrhovatelka: XG

Odpůrce: Autoridade Tributária e Aduaneira

Předběžná otázka

Mohou kapitálové zisky z realitní transakce spočívající v prodeji nemovitého majetku nabytého portugalskou státní příslušnicí, která nemá bydliště v Evropské unii, na základě čl. 65 odst. 1 písm. a) SFEU podléhat diskriminačnímu, vyššímu zdanění ve srovnání s režimem vztahujícím se na rezidenty, pro které se kapitálový zisk, jenž představuje základ pro výpočet daně z příjmu, sníží o 50 %?

Žaloba podaná dne 17. prosince 2020 – Evropská komise v. Slovenská republika

(Věc C-683/20)

(2021/C 53/37)

Jednací jazyk: slovenština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: R. Lindenthal a M. Noll-Ehlers, zmocněnci)

Žalovaná: Slovenská republika

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Slovenská republika tím, že nevypracovala akční plány a neodeslala Komisi přehled akčních plánů pro 445 hlavních silničních úseků, porušila čl. 8 odst. 2 a čl. 10 odst. 2 ve spojení s přílohou VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES⁽¹⁾ ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí;
- určil, že Slovenská republika tím, že nevypracovala akční plány a neodeslala Komisi přehled akčních plánů pro 16 hlavních železničních úseků, porušila čl. 8 odst. 2 a čl. 10 odst. 2 ve spojení s přílohou VI směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí, a
- uložil Slovenské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Podle čl. 8 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/49/ES ze dne 25. června 2002 o hodnocení a řízení hluku ve venkovním prostředí měla Slovenská republika zajistit vypracování akčních plánů pro hlavní silniční úseky (tj. silnice, po kterých projede více než tři miliony vozidel za rok) a hlavní železniční úseky (tj. železniční trati, po kterých projede více než 30 000 vlaků za rok) na svém území nejpozději do 18. července 2013. Podle čl. 10 odst. 2 ve spojení s přílohou VI téže směrnice pak měla Slovenská republika zajistit, aby přehledy akčních plánů byly odeslány Komisi do 18. ledna 2014.

Slovenská republika nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 8 odst. 2 směrnice a z čl. 10 odst. 2 směrnice ve spojení s přílohou VI směrnice, ve vztahu k 445 hlavním silničním úsekům a k 16 hlavním železničním úsekům, které předtím oznámila Komisi.

(¹) Úř. věst. 2002, L 189, s. 12; Zvl. vyd. 15/07, s. 101.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Evropská komise v. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

(Věc C-692/20)

(2021/C 53/38)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Evropská komise (zástupci: A. Armenia a P.-J. Loewenthal, zmocněnci)

Žalované: Spojené království Velké Británie a Severního Irsku

Návrhová žádání žalobkyně

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Spojené království tím, že neprovedlo nezbytná opatření, aby vyhovělo rozsudku Soudního dvora ve věci C-503/17, Komise v. Spojené království, EU:C:2018:831, nesplnilo povinnosti, které mu přísluší podle čl. 260 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie ve spojení s články 127 a 131 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii (¹),
- uložil Spojenému království podle čl. 260 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie ve spojení s články 127 a 131 Dohody o vystoupení Spojeného království, aby Komisi zaplatilo:
- penále 268 878,50 eur za každý den od vyhlášení rozsudku v této věci až do okamžiku, kdy Spojené království vyhoví rozsudku ve věci C-503/17,
- paušální částku 35 873,20 eur vynásobenou počtem dnů, které uplynou mezi vyhlášením rozsudku ve věci C-503/17 a okamžikem, kdy Spojené království vyhoví uvedenému rozsudku nebo kdy bude vydán rozsudek v této věci, podle toho, která událost nastane dříve, přičemž tato částka nebude moci být nižší než 8 901 000 eur, a
- uložil Spojenému království náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Rozsudkem ve věci C-503/17, Komise v. Spojené království, EU:C:2018:831, Soudní dvůr určil, že Spojené království tím, že nezrušilo možnost používat označené pohonné hmoty pro hnací motory soukromých rekreačních plavidel, nesplnilo povinnosti, které mu přísluší podle směrnice Rady 95/60/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daňovém značení plynových olejů a petroleje⁽²⁾. Vzhledem k tomu, že Spojené království neprovedlo nezbytná opatření, aby uvedenému rozsudku vyhovělo, rozhodla se Komise předložit tuto věc Soudnímu dvoru.

Ve své žalobě Komise v souladu s článkem 260 SFEU ve spojení s články 127 a 131 Dohody o vystoupení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska z Evropské unie a Evropského společenství pro atomovou energii navrhuje, aby Soudní dvůr uložil Spojenému království zaplacení penále 268 878,50 eur za každý den od vyhlášení rozsudku v této věci až do okamžiku, kdy Spojené království vyhoví rozsudku ve věci C-503/17, a paušální částky 35 873,20 eur vynásobené počtem dnů, které uplynou mezi vyhlášením rozsudku ve věci C-503/17 a okamžikem, kdy Spojené království vyhoví uvedenému rozsudku nebo kdy bude vydán rozsudek v této věci, podle toho, která událost nastane dříve, přičemž tato částka nebude moci být nižší než 8 901 000 eur.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2019, C 384 I, s. 1.

⁽²⁾ JO 1995, L 291, p. 46.

TRIBUNÁL

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – VP v. Cedefop

(Věc T-187/18) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Dočasní zaměstnanci – Žádost o obnovení smlouvy na dobu neurčitou – Rozhodnutí o neobnovení – Zjevně nesprávné posouzení – Právo být vyslechnut – Článek 26 služebního řádu – Odpovědnost – Majetková újma – Morální újma“)

(2021/C 53/39)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobce: VP (zástupkyně: L. Levi, advokátka)

Žalovaný: Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání (zástupci: M. Brugia, zmocněnkyně, ve spolupráci s T. Bontinckem a A. Guillerme, advokáty)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU a znějící jednak na zrušení rozhodnutí Cedefop ze dne 12. května 2017 o neobnovení smlouvy žalobkyně na místo dočasného zaměstnance na dobu neurčitou a podpůrně rozhodnutí ze dne 1. prosince 2017, kterým se zamítá stížnost ze dne 9. srpna 2017 proti rozhodnutí ze dne 12. května 2017 a jednak na náhradu majetkové a morální újmy, kterou žalobkyně údajně utrpěla v důsledku těchto rozhodnutí.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropského střediska pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop) ze dne 12. května 2017 o neobnovení smlouvy na místo dočasného zaměstnance VP se zrušuje.
- 2) Rozhodnutí ze dne 1. prosince 2017, kterým se zamítá stížnost VP, se zrušuje.
- 3) Cedefop se ukládá povinnost zaplatit 30 000 eur jako náhrada majetkové újmy způsobené VP.
- 4) Cedefop se ukládá povinnost zaplatit 10 000 eur jako náhrada morální újmy způsobené VP.
- 5) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 6) Cedefop se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 166, 14.5.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – PlasticsEurope v. ECHA(Věc T-207/18) ⁽¹⁾

(„REACH – Sestavení seznamu látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV nařízení (ES) č. 1907/2006 – Doplnění záznamu o látce bisfenol A na tomto seznamu – Články 57 a 59 nařízení (ES) č. 1907/2006 – Zjevně nesprávné posouzení – Přístup založený na průkaznosti důkazů – Výzkumné studie – Použití jako meziprodukt – Proporcionalita“)

(2021/C 53/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: PlasticsEurope (Brusel, Belgie) (zástupci: R. Cana, E. Mullier a F. Mattioli, advokáti)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (zástupci: M. Heikkilä, W. Broere a C. Buchanan, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller, D. Klebs a S. Heimerl, zmocněnci), Francouzská republika (zástupci: A.-L. Desjonquères, J. Traband, E. Leclerc a W. Zemamta, zmocněnci), ClientEarth (Londýn, Spojené království) (zástupce: P. Kirch, advokát)

Předmět

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí ECHA ED/01/2018 ze dne 3. ledna 2018, kterým byl stávající záznam o bisfenolu A na seznamu látek pro případné zahrnutí do přílohy XIV nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. 2006, L 396, s. 1, oprava Úř. věst. 2011, L 49, s. 52) v souladu s článkem 59 tohoto nařízení doplněn v tom směru, že bisfenol A byl identifikován rovněž jako látka s vlastnostmi vyvolávajícími narušení endokrinní činnosti s možnými vážnými účinky na životní prostředí, jež vzbuzují stejné obavy jako účinky jiných látek uvedených v čl. 57 písm. a) až e) uvedeného nařízení, to vše ve smyslu čl. 57 písm. f) téhož nařízení.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) PlasticsEurope ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou agenturou pro chemické látky (ECHA) a ClientEarth.
- 3) Spolková republika Německo a Francouzská republika ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 190, 4.6.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – VW v. Komise(Věc T-243/18) ⁽¹⁾

(„Veřejná služba – Úředníci – Pozůstalý manžel/manželka – Pozůstalostní důchod – Články 18 a 20 přílohy VIII služebního řádu – Podmínky způsobilosti – Trvání manželství – Námitka protiprávnosti – Rovné zacházení – Zásada proporcionality“)

(2021/C 53/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: VW (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: B. Mongin a L. Vernier, zmocněnci)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Evropský parlament (zástupci: D. Boytha a J. Steele, zmocněnci), Rada Evropské unie (zástupci: M. Bauer a R. Meyer, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise ze dne 26. června 2017, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o pozůstalostní důchod, a případně na zrušení rozhodnutí o zamítnutí stížnosti proti tomuto rozhodnutí ze dne 19. ledna 2018.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. června 2017, kterým byla zamítnuta žádost VW o pozůstalostní důchod, se zrušuje.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené VW.
- 3) Evropský parlament a Rada Evropské unie ponесou vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 231, 2.7.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – American Airlines v. Komise(Věc T-430/18) ⁽¹⁾

(„Hospodářská soutěž – Spojování podniků – Trh letecké dopravy – Rozhodnutí, kterým se prohlašuje spojení podniků za slučitelné s vnitřním trhem a Dohodou o EHP – Závazky – Rozhodnutí, které přiznává tradiční práva – Nesprávné právní posouzení – Pojem přiměřené využití“)

(2021/C 53/42)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: American Airlines, Inc. (Fort Worth, Texas, Spojené státy) (zástupci: J.-P. Poitras, solicitor, J. Ruiz Calzado a J. Wileur, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Franchoo, H. Leupold a L. Wildpanner, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalovanou: Delta Air Lines, Inc. (Wilmington, Delaware, Spojené státy) (zástupci: M. Demetriou, QC, C. Angeli a I. Giles, advokáti)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Komise C(2018) 2788 final ze dne 30. dubna 2018, které poskytuje tradiční práva společnosti Delta Air Lines (věc M.6607 – US Airways/American Airlines)

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost American Airlines, Inc. ponese vlastní náklady řízení a uhradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.
- 3) Společnost Delta Air Lines, Inc. ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 319, 10.9.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Pareto Trading v. EUIPO – Bikor a Bikor Professional Color Cosmetics (BIKOR EGYPTIAN EARTH)

(Věc T-438/18) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie BIKOR EGYPTIAN EARTH – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Absence dobré víry – Článek 52 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 59 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 53/43)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Pareto Trading Co., Inc. (Carlstadt, New Jersey, Spojené státy) (zástupci: I. Sempere Massa, C. Martínez-Tercero Molina a V. Balaguer Fuentes, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: D. Gája, H. O'Neill, V. Ruzek a S. Hanne, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Elżbieta Korbut Bikor (Gdaňsk, Polsko), Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind (Gdaňsk)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 24. dubna 2018 (věc R 1826/2015-1) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Pareto Trading na jedné straně a E. K. Bikor a společností Bikor Professional Color Cosmetics Małgorzata Wedekind na straně druhé

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Pareto Trading Co., Inc. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 319, 10.9.2018.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – 3V Sigma v. ECHA(Věc T-176/19) ⁽¹⁾

(„REACH – Hodnocení látek – Uvasorb HEB – Rozhodnutí ECHA požadující předložení dalších informací – Článek 46 odst. 1 nařízení (ES) č. 1907/2006 – Žádost o identifikaci možných produktů přeměny nebo rozkladných produktů látky – Přiměřenost – Nutnost požadované další studie – Relevantní a realistické podmínky – Teplota, za které se provádí zkouška – Zjevně nesprávné posouzení“)

(2021/C 53/44)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: 3V Sigma SpA (Milán, Itálie) (zástupci: C. Bryant, S. Hainsworth, solicitors, a D. Anderson, advokát)

Žalovaná: Evropská agentura pro chemické látky (zástupci: A. Hautamäki, J. Alaranta a W. Broere, zmocněnci)

Vedlejší účastnice řízení podporující žalovanou: Spolková republika Německo (zástupci: J. Möller, D. Klebs a S. Heimerl, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na částečné zrušení rozhodnutí odvolacího senátu agentury ECHA A-004-2017 ze dne 15. ledna 2019 v rozsahu, v němž tento senát zamítl odvolání žalobkyně podané proti rozhodnutí agentury ECHA ze dne 20. prosince 2016 ukládajícímu povinnost předložit další informace o látce uvasorb HEB a stanovil lhůtu pro předložení těchto informací na 22. října 2020.

Výrok rozsudku

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnost 3V Sigma SpA ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou agenturou pro chemické látky (ECHA), včetně těch, které byly vynaloženy v rámci řízení o předběžných opatřeních.
- 3) Spolková republika Německo ponese vlastní náklady řízení

⁽¹⁾ Úř. věst. C 172, 20.5.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Azarov v. Rada(Věc T-286/19) ⁽¹⁾

(„Společná zahraniční a bezpečnostní politika – Omezující opatření přijatá vzhledem k situaci na Ukrajině – Zmrazení finančních prostředků – Seznam osob, subjektů a orgánů, jimž se zmrazují finanční prostředky a hospodářské zdroje – Ponechání jména žalobce na seznamu – Povinnost Rady ověřit, zda bylo při přijetí rozhodnutí orgánu třetího státu dodrženo právo na obhajobu a právo na účinnou soudní ochranu“)

(2021/C 53/45)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobce: Mykola Janovyč Azarov (Kyjev, Ukrajina) (zástupci: G. Lansky a A. Egger, advokáti)

Žalovaná: Rada Evropské unie (zástupci: J. Van Blaaderen a P. Mahnič, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí Rady 2019/354/SZBP ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2019, L 64, s. 7), jakož i prováděcího nařízení Rady (EU) 2019/352 ze dne 4. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině (Úř. věst. 2019, L 64, s. 1), v rozsahu, v němž bylo jméno žalobce ponecháno na seznamu osob, subjektů a orgánů, na která se vztahují tato omezující opatření.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Rady 2019/354/SZBP ze dne 4. března 2019, kterým se mění rozhodnutí 2014/119/SZBP o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině, a prováděcí nařízení Rady (EU) 2019/352 ze dne 4. března 2019, kterým se provádí nařízení (EU) č. 208/2014 o omezujících opatřeních vůči některým osobám, subjektům a orgánům vzhledem k situaci na Ukrajině se zrušují v rozsahu, v němž bylo jméno Mykoly Yanovyče Azarova ponecháno na seznamu osob, subjektů a orgánů, na která se vztahují tato omezující opatření.
- 2) Radě Evropské unie se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 213, 24.6.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – H.R. Participations v. EUIPO – Hottinger Investment Management (JCE HOTTINGUER)

(Věc T-535/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Řízení o prohlášení neplatnosti – Slovní ochranná známka Evropské unie JCE HOTTINGUER – Starší nezapsaná národní ochranná známka HOTTINGER – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Odkaz na vnitrostátní právní předpisy, kterými je upravena starší ochranná známka – Režim žaloby podle ‚common law‘ týkající se neoprávněného užívání označení (action for passing off) – Článek 8 odst. 4 a čl. 53 odst. 1 písm. c) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 4 a čl. 60 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 53/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: H.R. Participations SA (Lucemburk, Lucembursko) (zástupci: P. Wilhelm, J. Rossi, E. Dumur a G. Hadot-Pericard, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: J. Crespo Carrillo a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Hottinger Investment Management Ltd (Londýn, Spojené království) (zástupci: W. Sander, solicitor a M. Beebe, barrister)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 3. května 2019 (věc R 2078/2018-2) týkajícímu se řízení o prohlášení neplatnosti mezi společnostmi Hottinger Investment Management a H.R. Participations.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti H.R. Participations SA se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 312, 16.9.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Cinkciarz.pl v. EUIPO (€\$)

(Věc T-665/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie €\$ – Absolutní důvod pro zamítnutí zápisu – Nedostatek rozlišovací způsobilosti – Článek 7 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001 – Povinnost uvést odůvodnění“)

(2021/C 53/47)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Cinkciarz.pl sp. z o.o. (Zielona Góra, Polsko) (zástupci: E. Skrzydło-Tefelska a K. Gajek, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 4. července 2019 (věc R 1345/2018-1) týkajícímu se přihlášky obrazového označení €\$ jako ochranné známky Evropské unie.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Cinkciarz.pl sp. z o.o. se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – HA v. Komise

(Věc T-736/19) (¹)

(„Veřejná služba – Úředníci – Náhrada léčebných výloh – Maximální výše náhrady nákladů stanovená u přístrojů pro spánkovou apnoe – Žaloba na neplatnost – Neexistence čistě potvrzujícího aktu – Právní zájem na podání žaloby – Přípustnost – Společná pravidla pro zdravotní pojištění úředníků – Obecná prováděcí ustanovení“)

(2021/C 53/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: HA (zástupkyně: S. Kreicher, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: T. Bohr, A.-C. Simon a M. Brauhoff, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení rozhodnutí Komise, kterým se stanoví strop pro náhradu nákladů ve výši 3 100 eur za pronájem zdravotního přístroje v období od 1. března 2019 do 29. února 2024.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí Evropské komise ze dne 17. ledna 2019, kterým se stanoví maximální částka náhrady nákladů 3 100 eur na pronájem zdravotního přístroje za období od 1. března 2019 do 29. února 2024 a rozhodnutí Komise ze dne 13. srpna 2019, kterým se zamítá stížnost podaná proti tomuto rozhodnutí, se zrušují.
- 2) Komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 432, 23.12.2019.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Alkemie Group v. EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE)

(Věc T-859/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie ALKEMIE – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Alkmene – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 53/49)

Jednací jazyk: polština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdyně, Polsko) (zástupkyně: A. Korbela, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Mann & Schröder GmbH (Siegelsbach, Německo)

Předmět

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. září 2019 (věc R 2230/2018-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Mann & Schröder a Alkemie Group.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 16. září 2019 (věc R 2230/2018-2) se v rozsahu, v němž se jím zamítá odvolání společnosti Alkemie Group sp. z o.o. ve vztahu k „dietním pomůckám“ spadajícím do třídy 5, zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 54, 17.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Alkemie Group v. EUIPO – Mann & Schröder (ALKEMIE)

(Věc T-860/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie ALKEMIE – Starší slovní ochranná známka Evropské unie Alkmene – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 53/50)

Jednací jazyk: polština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Alkemie Group sp. z o.o. (Gdyně, Polsko) (zástupkyně: A. Korbela, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupkyně: D. Walicka, zmocněnkyně)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO: Mann & Schröder GmbH (Siegelsbach, Německo)

Předmět

Žaloba podaná proti rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 16. září 2019 (věc R 2231/2018-2), týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Mann & Schröder a Alkemie Group.

Výrok

- 1) Rozhodnutí druhého odvolacího senátu Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) ze dne 16. září 2019 (věc R 2231/2018-2) se v rozsahu, v němž se jím zamítá odvolání společnosti Alkemie Group sp. z o.o. ve vztahu k „dielním pomůckám“ spadajícím do třídy 5, zrušuje.
- 2) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 3) Každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 54, 17.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Production Christian Gallimard v. EUIPO – Éditions Gallimard (PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD)

(Věc T-863/19) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie PCG CALLIGRAM CHRISTIAN GALLIMARD – Starší slovní ochranné známky Evropské unie GALLIMARD – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Pojmové srovnání – Příjmení – Samostatná rozlišovací role – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 53/51)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Production Christian Gallimard (Lucemburk, Lucembursko) (zástupkyně: L. Dreyfuss-Bechmann, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupce: V. Ruzek, zmocněnec)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA (Paříž, Francie) (zástupci J.-A. Bénazéraf a Y. Diringier, advokáti)

Předmět

Žaloba proti rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 1. října 2019 (věc R 2316/2018-5) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française a Production Christian Gallimard.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Production Christian Gallimard ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Úřadem Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO).
- 3) Éditions Gallimard la nouvelle revue française éditions de la nouvelle revue française SA ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 61, 24.2.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Gustopharma Consumer Health v. EUIPO – Helixor Heilmittel (HELIX ELIXIR)

(Věc T-883/19) (¹)

(„Ochranná známka Evropské unie – Námitkové řízení – Přihláška slovní ochranné známky Evropské unie HELIX ELIXIR – Starší slovní ochranná známka Evropské unie HELIXOR – Relativní důvod pro zamítnutí zápisu – Nebezpečí záměny – Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 207/2009 [nyní čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) 2017/1001]“)

(2021/C 53/52)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Gustopharma Consumer Health, SL (Madrid, Španělsko) (zástupci: A. Gómez López a J. Mora Cortés, advokáti)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (zástupci: L. Rampini a V. Ruzek, zmocněnci)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem EUIPO, vystupující jako vedlejší účastnice před Tribunálem: Helixor Heilmittel GmbH (Rosenfeld, Německo) (zástupce: J. Klink, advokát)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 23. října 2019 (věc R 100/2019-1) týkajícímu se námitkového řízení mezi společnostmi Helixor Heilmittel a Gustopharma Consumer Health.

Výrok

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) Společnosti Gustopharma Consumer Health, SL, se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 68, 2.3.2020.

Rozsudek Tribunálu ze dne 14. prosince 2020 – La Quadrature du Net a další v. Komise

(Věc T-738/16) (¹)

(„Prostor svobody, bezpečnosti a práva – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Předávání osobních údajů do Spojených států – Prohlášení neplatnosti napadeného aktu – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2021/C 53/53)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobci: La Quadrature du Net (Paříž, Francie), French Data Network (Amiens, Francie), Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN) (Amiens) (zástupce: A. Fitzjean Ö. Cobhthaigh, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: H. Kranenborg a D. Nardi, zmocněnci)

Vedlejší účastnice podporující žalobce: Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir) (Paříž, Francie) (zástupce: F. P. Lani, advokát)

Vedlejší účastníci podporující žalovanou: Česká republika (zástupci: M. Smolek, J. Vláčil a O. Serdula, zmocněnci), Spolková republika Německo (zástupci: S. Eisenberg, S. Heimerl, D. Klebs a J. Möller, zmocněnci), Francouzská republika (zástupkyně: E. Armoët a E. de Moustier, zmocněnkyně), Nizozemské království (zástupkyně: M. Bulterman a C. Schillemans, zmocněnkyně), Spojené království Velké Británie a Severního Irska (zástupci: S. Brandon, zmocněnec, ve spolupráci s J. Holmesem, QC), Spojené státy americké (zástupci: H. Viaene, C. Evrard, E. Valgaeren, P. Wytinck, advokáti, S. Kingston a E. Barrington, SC), Digitaleurope (Brusel, Belgie) (zástupci: J. Cahir, V. Power, solicitors, a M. Gray, SC), Microsoft Corp. (Redmond, Washington, Spojené státy) (zástupci: J. Bourgeois a M. Meulenbelt, advokáti), BSA Business Software Alliance, Inc. (Washington, DC, Spojené státy) (zástupci: B. Van Vooren a K. Van Quathem, advokáti)

Předmět věci

Návrh založený na článku 263 SFEU a znějící na zrušení prováděcího rozhodnutí Komise (UE) 2016/1250 ze dne 12. července 2016 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající úrovni ochrany poskytované štítem EU–USA na ochranu soukromí (Úř. věst. 2016, L 207, s. 1).

Výrok rozsudku

- 1) Již není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Evropská komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Quadrature du Net, French Data Network a Fédération des fournisseurs d'accès à Internet associatifs (Fédération FDN).

- 3) Česká republika, Spolková republika Německo, Francouzská republika, Nizozemské království, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku, Spojené státy americké, Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir), společnost DigitalEurope, společnost Microsoft Corp. A společnost BSA Business Software Alliance, Inc. ponosou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 6, 9.1.2017.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Universität Bremen v. REA

(Věc T-660/19) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Dotační projekt – Rámcový program pro výzkum a inovace ‚Horizon 2020‘ – Výzva k předkládání návrhů H2020-SC6-Governance-2019 – Rozhodnutí agentury REA o zamítnutí návrhu – Absence zastoupení advokátem – Zjevná nepřipustnost žaloby“)

(2021/C 53/54)

Jednací jazyk: němčina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Universität Bremen (Brémy, Německo) (zástupce: C. Schmid, univerzitní profesor)

Žalovaná: Výkonná agentura pro výzkum (zástupci: S. Payan-Lagrou a V. Canetti, zmocněnci, ve spolupráci s R. van der Houtem a C. Wagnerem, advokáty)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení rozhodnutí agentury REA Ares(2019) 4590599 ze dne 16. července 2019 o zamítnutí návrhu předloženého žalobkyní v rámci výzvy k předkládání návrhů H2020-SC6-Governance-2019.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako zjevně nepřipustná.
- 2) Universität Bremen ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Výkonnou agenturou pro výzkum (REA).

(¹) Úř. věst. C 399, 25.11.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2020 – Junqueras i Vies v. Parlament

(Věc T-24/20) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Institucionální právo – Člen Parlamentu – Výsady a imunity – Oznámení předsedy Evropského parlamentu o uprázdnění mandátu evropského poslance – Žádost, aby byla v naléhavém případě potvrzena imunita evropského poslance – Akty, které nelze napadnout žalobou – Nepřipustnost“)

(2021/C 53/55)

Jednací jazyk: španělština

Účastníci řízení

Žalobce: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Španělsko) (zástupce: A. Van den Eynde Adroer, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament (zástupci: F. Drexler, N. Görlitz a C. Burgos, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU znějící, zaprvé, na zrušení konstatování o uvolnění mandátu žalobce od 3. ledna 2020, oznámeného předsedou Parlamentu na plenárním zasedání dne 13. ledna 2020, a zadruhé, na zrušení údajného zamítnutí ze strany posledně uvedeného předsedy, pokud jde o návrh na přijetí naléhavého opatření k potvrzení imunity žalobce, podaný dne 20. prosince 2019 jménem žalobce evropskou poslankyní Riba i Giner na základě článku 8 jednacího řádu Parlamentu.

Výrok

- 1) Žaloba se odmítá jako nepřípustná.
- 2) O návrhu Španělského království na vstup do řízení jako vedlejší účastník není důvodné rozhodnout.
- 3) Oriolovi Junqueras i Viesovi se ukládá náhrada nákladů řízení, včetně těch, které vynaložil v rámci věci T-24/20 R.
- 4) Španělské království ponese vlastní náklady řízení související s jeho návrhem na vstup do řízení jako vedlejší účastník.

(¹) Úř. věst. C 68, 2.3.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2020 – ClientEarth v. Komise

(Věc T-255/20) (¹)

(„Žaloba na neplatnost – Přístup k dokumentům – Postup projednávání ve výborech – Technický výbor pro motorová vozidla – Pořad jednání 79. schůze výboru – Právo na informace použitelné v členských státech Unie, pokud jde o emise z lehkých osobních vozidel a z užitkových vozidel – Implicitní odmítnutí přístupu – Výslovné rozhodnutí přijaté po podání žaloby – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)

(2021/C 53/56)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: ClientEarth AISBL (Brusel, Belgie) (zástupci: F. Logue, solicitor a J. Kenny, barrister)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: S. Delaude, C. Ehrbar a G. Gattinara, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na základě článku 263 SFEU a znějící na zrušení implicitního rozhodnutí Komise ze dne 26. února 2020, kterým se odmítá přístup k některým částem zápisu ze 79. schůze technického výboru pro motorová vozidla ze dne 12. února 2019.

Výrok

- 1) Není důvodné rozhodnout ve věci samé.
- 2) Evropské komisi se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 247, 27.7.2020.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – Bonicelli v. Společný podnik Fusion for Energy(Věc T-520/20) ⁽¹⁾**(„Veřejná služba – Úředníci – Povyšování za rok 2019 – Rozhodnutí o nepovýšení – Nahrazení napadeného aktu během probíhajícího řízení – Zánik předmětu sporu – Nevydání rozhodnutí ve věci samé“)**

(2021/C 53/57)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Tullio Bonicelli (Badalona, Španělsko) (zástupce: N. Lhoëst, advokát)

Žalovaný: Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy (zástupce: G. T. Poszler, zmocněnec)

Předmět věci

Návrh na základě článku 270 SFEU znějící na zrušení zaprvé rozhodnutí společného evropského podniku pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy ze dne 24. října 2019 nezařadit jméno žalobce na konečný seznam úředníků povýšených v rámci povyšování za rok 2019 a zadruhé rozhodnutí tohoto podniku ze dne 8. května 2020, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti uvedenému rozhodnutí.

Výrok

- 1) O žalobě již není důvodné rozhodnout.
- 2) Společný evropský podnik pro ITER a rozvoj energie z jaderné syntézy ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Tulliem Bonicellim.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 329, 5.10.2020.

Usnesení předsedy Tribunálu ze dne 15. prosince 2020 – Genekam Biotechnology v. Komise

(Věc T-579/20 R)

(„Řízení o předběžných opatřeních – Grantová dohoda v rámci sedmého rámcového programu pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007-2013) – Navrácení vyplacených částek – Návrh na odklad nuceného výkonu – Neexistence naléhavosti“)

(2021/C 53/58)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Genekam Biotechnology AG (Duisburg, Německo) (zástupce: S. Hertwig, advokát)

Žalovaná: Evropská komise (zástupci: J. Estrada de Solà, A. Katsimerou a R. Pethke, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh podaný na základě článku 278 SFEU a znějící na odklad nuceného výkonu rozhodnutí Komise C(2020) 5548 final ze dne 7. srpna 2020, kterým se ukládá peněžitý závazek a které je podkladem pro výkon rozhodnutí vůči žalobkyni.

Výrok

- 1) Návrh na předběžné opatření se zamítá.
- 2) O nákladech řízení bude rozhodnuto později.

Žaloba podaná dne 27. října 2020 – Symrise v. ECHA**(Věc T-655/20)**

(2021/C 53/59)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Symrise AG (Holzminden, Německo) (zástupci: A, B, C, advokáti)*Žalovaná:* Evropská agentura pro chemické látky**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu Evropské agentury pro chemické látky ze dne 18. srpna 2020 ve věci A-010-2018 v plném rozsahu;
- uložil Evropské agentuře pro chemické látky náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty*Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.*

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECHA se dopustila zjevně nesprávného posouzení a nesprávně vyložila nařízení REACH, když vyžadovala testování látky na obratlovcích, přičemž odůvodnila potřebu testování odkazem na expozici pracovníků a nezhledněním bezpečnosti látky tak, jak byla posouzena podle nařízení o kosmetických výrobcích.
 2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECHA se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila svou povinnost uvést odůvodnění, když požadovala provedení rozšířené jednogenerační studie toxicity pro reprodukci s několika pokračováními („EOGRTS“).
 3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECHA se dopustila zjevně nesprávného posouzení informací, které měla k dispozici, a porušila svou povinnost uvést odůvodnění, když rozhodla, že EOGRTS by měla být provedena orální cestou.
 4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že tím, že ECHA požadovala provedení dlouhodobé studie toxicity na rybách (OECD TG 234) podle části 9.1.6.1 přílohy IX nařízení REACH, dopustila se zjevně nesprávného posouzení a nesprávného výkladu sloupce 2 části 9.1 přílohy IX, čímž porušila právo žalobkyně být vyslechnuta a rovněž porušila článek 25 nařízení REACH.
 5. Pátý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECHA se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když nezohlednila veškeré relevantní informace, porušila článek 25 nařízení REACH a dopustila se zjevně nesprávného posouzení, když uložila lhůty v napadeném rozhodnutí.
-

Žaloba podaná dne 27. října 2020 – Symrise v. ECHA**(Věc T-656/20)**

(2021/C 53/60)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastnice řízení***Žalobkyně:* Symrise AG (Holzminden, Německo) (zástupci: A, B, C, advokáti)*Žalovaná:* Evropská agentura pro chemické látky**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- zrušil rozhodnutí odvolacího senátu Evropské agentury pro chemické látky ze dne 18. srpna 2020 ve věci A-009-2018 v plném rozsahu;
- uložil Evropské agentuře pro chemické látky náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECHA se dopustila zjevně nesprávného posouzení a nesprávně vyložila nařízení REACH, když vyžadovala testování látky na obratlovcích, přičemž odůvodnila potřebu testování odkazem na expozici pracovníků a nezohledněním bezpečnosti látky tak, jak byla posouzena podle nařízení o kosmetických výrobcích.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECHA se dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila svou povinnost uvést odůvodnění, když rozhodla, že bude třeba provést rozšířenou jednogenerační studii toxicity pro reprodukci s několika pokračováními („EOGRTS“) orální cestou.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z tvrzení, že ECHA porušila článek 25 nařízení REACH a dopustila se zjevně nesprávného posouzení při uložení lhůt v napadeném rozhodnutí.

Žaloba podaná dne 3. prosince 2020 – Lenovo Global Technology Belgium v. Evropský společný podnik pro vysoce výkonnou výpočetní techniku (EuroHPC)**(Věc T-717/20)**

(2021/C 53/61)

*Jednací jazyk: angličtina***Účastníci řízení***Žalobkyně:* Lenovo Global Technology Belgium BV (Machelen, Belgie) (zástupci: S. Sakellariou, G. Forwood, K. Struckmann a F. Abou Zeid, advokáti)*Žalovaný:* Evropský společný podnik pro vysoce výkonnou výpočetní techniku**Návrhová žádání***Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:*

- přijal požadovaná organizační procesní opatření;

- zrušil rozhodnutí Evropského společného podniku pro vysoce výkonnou výpočetní techniku ze dne 29. září 2019 (Ref. Ares(2020)5103538), kterým byla odmítnuta nabídka společnosti Lenovo na Položku 3 v rámci výzvy k podávání nabídek SMART 2019/1084 na nákup superpočítače Leonardo, který se má nacházet v Itálii u hostujícího subjektu CINECA, a zadala zakázku jiné společnosti; a
- uložil Evropskému společnému podniku pro vysoce výkonnou výpočetní techniku náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že žalovaný porušil zásadu rovného zacházení a zásadu transparentnosti, když nevyřadil výherní nabídku za to, že nesplnila řadu povinných kritérií uvedených v technické dokumentaci. Žalovaný konkrétně nevyřadil výherní nabídku, ačkoli nesplnila povinné kritérium týkající se navržení fixní ceny, jelikož výherní nabídka obsahovala doložku o směnném kurzu a neuváděla fixní cenu za paměťové komponenty. Žalovaný dále porušil tyto zásady, když nevyloučil výherní nabídku za to, že nezahrnovala další požadavky uvedené v technické dokumentaci.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že žalovaný pochybil při posuzování skóre za výkon a efektivitu u výherní nabídky. Žalovaný se konkrétně dopustil nesprávného posouzení, když použil nesprávnou minimální hodnotu HPCG při výpočtu výkonnostního skóre; použil zjevně nesprávné hodnoty pro HPL a HPCG výkon poskytnuté ve výherní nabídce, aniž požádal o upřesnění, čímž se dopustil zjevně nesprávného posouzení a porušil zásadu řádné správy; a akceptoval zjevně nesprávné hodnoty na spotřebu energie z výherní nabídky, čímž se dopustil zjevně nesprávného posouzení a porušil zásadu řádné správy.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že žalovaný pochybil při zadávání kritéria „přidaná hodnota pro EU“. Takové kritérium je konkrétně protiprávní, jelikož se netýká předmětu smlouvy, je v rozporu se zásadou rovného zacházení, finančním nařízením, povinnostmi EU vyplývajícími z Dohody WTO o vládních zakázkách a porušuje zásadu řádného finančního řízení zakotvenou v čl. 310 odst. 5 SFEU. Tím, že žalovaný uplatnil toto kritérium, se dopustil zjevného pochybení a porušil zásadu rovného zacházení.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že se žalovaný dopustil řady pochybení, pokud jde o kritérium „Bezpečnost v rámci dodavatelského řetězce“. Evropská unie konkrétně porušila zásadu rovného zacházení a povinnost uvést odůvodnění, když bez objektivních důvodů s výherní nabídkou nakládala příznivěji než s nabídkou žalobkyně, ačkoli obě nabídky byly v klíčových aspektech srovnatelné. Žalovaný se rovněž dopustil nesprávného posouzení u řady bodů nabídky žalobkyně týkajících se zadávacího kritéria pro bezpečnost v rámci dodavatelského řetězce.

Žaloba podaná dne 5. prosince 2020 – WIZZ Air Hungary v. Komise

(Věc T-718/20)

(2021/C 53/62)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: WIZZ Air Hungary Légiközlekedési Zrt. (WIZZ Air Hungary Zrt.) (Budapešť, Maďarsko) (zástupci: E. Vahida, S. Rating a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise (EU) ze dne 24. února 2020 týkající se státní podpory SA.56244 – Záchranná podpora pro Tarom ⁽¹⁾; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že záchranná podpora pro Tarom nesplňuje podmínku slučitelnosti podle Pokynů Evropské komise pro záchranu a restrukturalizaci, ⁽²⁾ pokud jde o to, že záchranná podpora musí přispívat k cíli skutečného společného zájmu, neboť Komise neposoudila význam Tarom pro trhy s vnitrostátní a mezinárodní leteckou přepravou a pravděpodobnost substituce za Tarom.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že záchranná podpora nesplňuje pravidlo „jednou a naposledy“ v rámci podmínky slučitelnosti podle Pokynů pro záchranu a restrukturalizaci, neboť předchozí restrukturalizace Tarom probíhala do roku 2019, tj. méně než deset let před tím, než Evropská komise schválila novou záchrannou podporu pro Tarom v rozhodnutí ze dne 24. února 2020.
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Evropská komise nezahájila formální vyšetřování navzdory závažným problémům a porušila procesní práva žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Evropská komise porušila povinnost uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020, C 310, s. 3

⁽²⁾ Pokyny Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci nefinančních podniků v obtížích (Úř. věst. C 249, 31.7.2014, s. 1).

Žaloba podaná dne 14. prosince 2020 – OM v. Komise

(Věc T-728/20)

(2021/C 53/63)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: OM (zástupkyně: N. de Montigny, advokátka)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí zamítající žádosti o náhradu výdajů 247-251 a 252-25;
- zrušil rozhodnutí ze dne 23. března 2020, kterým byla zamítnuta stížnost;
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby žalobkyně nejprve uvádí, že její žaloba proti rozhodnutí ze dne 23. března 2020 oznámeného formou zamítnutí její stížnosti ze dne 5. prosince 2019, je přípustná, přičemž žalobkyně tohoto rozhodnutí považuje za nové rozhodnutí přijaté na základě nového posouzení její situace poté, co administrativa vyhověla hlavnímu důvodu uvedenému v první stížnosti. Po věcné stránce žalobkyně uplatňuje čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z rozporu mezi rozhodnutími a změnou odůvodnění po proplacení podobných výdajů v minulosti.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nedostatečně konkrétního a podrobného posouzení žádostí o proplacení dotčených léčebných výdajů.
3. Třetí žalobní důvod vychází z nerespektování práva na to být vyslechnut.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází ze zjevně nesprávného posouzení spisu.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2020 – Boquoi Handels v. EUIPO (Vyobrazení ledového krystalu na modrém kruhovém pozadí)

(Věc T-734/20)

(2021/C 53/64)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Boquoi Handels OHG (Grünwald, Německo) (zástupkyně: S. Lorenz, advokátka)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Sporná ochranná známka: Přihláška obrazové ochranné známky Evropské unie (Vyobrazení ledového krystalu na modrém kruhovém pozadí) – Přihláška č. 17 970 116

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 25. září 2020, ve věci R 522/2020-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

- Porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 2017/1001.
-

Žaloba podaná dne 15. prosince 2020 – Planistat Europe a Charlot v. Komise**(Věc T-735/20)**

(2021/C 53/65)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení**

Žalobci: Planistat Europe (Paříž, Francie), Hervé-Patrick Charlot (Paříž) (zástupce: F. Martin Laprade, advokát)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobci navrhují, aby Tribunál:

- určil, že Evropská komise založila svou mimosmluvní odpovědnost podle článku 340 SFEU:
 - když dostatečně závažně porušila zásadu náležité péče a řádné správy;
 - když dostatečně závažně porušila právo na obhajobu;
 - když dostatečně závažně porušila povinnost zachovávat důvěrnost;
 - a způsobila tak majetkovou anebo morální újmu společnosti Planistat a jejímu řediteli panu Charlotovi;

v důsledku toho

- uložil Evropské komisi, aby zaplatila částku 150 000 eur jako náhradu morální újmy způsobené panu Hervé-Patrick Charlotovi;
- uložil Evropské komisi, aby zaplatila částku 11 600 000 eur jako náhradu majetkové újmy způsobené žalobcům;
- uložil Evropské komisi náhradu veškerých nákladů řízení, které vynaložili společnost Planistat a pan Hervé-Patrick Charlot.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobci čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z nesplnění povinnosti jednat s náležitou péčí a porušení práva na řádnou správu z důvodu křivých obvinění, která Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) a poté Evropská komise uvedli ve vztahu k žalobcům, jejichž nevinu definitivně potvrdil francouzský Cour de cassation (Kasační soud) dne 16. června 2016. Žalobci v tomto ohledu uvádí, že:

- administrativa Evropské unie nezohlednila legitimní zájmy žalobců, kteří byli nespravedlivě a křivě obviněni z trestných činů, a nesplnila tak ve vztahu k žalobcům povinnost jednat s náležitou péčí;
- právo na řádnou správu zjevně zahrnuje právo každého, aby nebyl křivě obviněn zaměstnanci a orgány Unie.

2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu a z porušení práva na obhajobu a zásady presumpce nevinny z důvodu odsouzeníhodné lehkomyšlnosti, s jakou OLAF křivě obvinil žalobce před francouzskými orgány v dopise ze dne 19. března 2003. Žalobci mají v tomto ohledu za to, že:
- OLAF jednal s unáhleností neslučitelnou s povinností dodržovat přiměřenou lhůtu, když francouzským orgánům předal informace den po zahájení vnějšího vyšetřování týkajícího se žalobců;
 - OLAF měl s žalobci zacházet stejně jako s evropskými úředníky a měl počkat, až bude mít k dispozici další informace, aby mohl přijmout informovanější rozhodnutí;
 - OLAF měl dbát na to, aby v rámci kontradiktorní debaty předem informoval žalobce s cílem získat jejich vysvětlení;
 - OLAF neměl použít velmi rázná vyjádření vyvolávající dojem, že žalobci se dopustili „rozkrádání“ fondů Společenství.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení povinnosti zachovávat důvěrnost osobních údajů, z porušení práva na řádnou správu a zásady presumpce nevinny, a to z důvodu „úniků“ z úřadu OLAF ohledně obsahu křivého obvinění ze dne 19. března 2003. Žalobci mají v tomto ohledu za to, že:
- OLAF nesplnil povinnost zachovávat důvěrnost, která je mu uložena v souvislosti s vyšetřováním;
 - OLAF porušil zásadu řádné správy v rozsahu, v němž zahrnuje právo na to, aby záležitosti každého byly vyřizovány při zachování důvěrnosti;
 - OLAF porušil zásadu presumpce nevinny, když nechal uniknout informace, které byly předmětem křivého obvinění žalobců.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu a zásady presumpce nevinny z důvodu podání stížnosti s návrhem na přiznání náhrady škody v adhezním řízení a veřejného sdělení Evropské komise v červenci 2003. Žalobci tvrdí, že:
- Komise se dopustila unáhlenosti, která je neslučitelná s povinností dodržovat přiměřenou lhůtu;
 - Komise měla vyčkat závěrů vyšetřování vedeného OLAF, aby mohla přijmout informovanější rozhodnutí týkající se případného podání stížnosti s návrhem na přiznání náhrady škody v adhezním řízení;
 - Komise nebyla nestranná vůči žalobcům, neboť upřednostnila své vlastní finanční zájmy, ačkoli nebyly vážně ohroženy;
 - Komise porušila zásadu presumpce nevinny, když zveřejnila svoji tiskovou zprávu ze dne 9. července 2003.

Žaloba podaná dne 16. prosince 2020 – Ryanair v. Komise

(Věc T-737/20)

(2021/C 53/66)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Ryanair DAC (Swords, Irsko) (zástupci: E. Vahida, F. Laprévotte, V. Blanc, S. Rating a I. Metaxas-Maranghidis, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil rozhodnutí Evropské komise (EU) ze dne 3. července 2020 o státní podpoře SA.56943 (2020/N) – Lotyšsko – COVID-19: Rekapitalizace airBaltic⁽¹⁾; a
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že Evropská komise nesprávně uplatnila čl. 107 odst. 3 písm. b) SFEU a své sdělení Dočasný rámec pro opatření státní podpory na podporu hospodářství při stávajícím šíření onemocnění COVID-19 a dopustila se zjevně nesprávného posouzení, když konstatovala, že podpora reaguje na vážné narušení Lotyšského hospodářství, že airBaltic je způsobilá porpuru získat a že byly splněny podmínky týkající se narušení hospodářské soutěže, odchodu státu a restrukturalizace, když porušila povinnost zvážit prospěch podpory ve srovnání s jejími negativními účinky na obchodování a udržení nenarušené hospodářské soutěže (tj. tzv. test vyváženosti) a konstatovala, že airBaltic nemá významné postavení na trhu.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že toto rozhodnutí porušuje konkrétní ustanovení SFEU a obecné zásady unijního práva stojící na pozadí liberalizace letecké dopravy v EU od konce 80. let (tj. zákaz diskriminace, svoboda poskytování služeb a svoboda usazování).
3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že Evropská komise nezahájila formální vyšetřovací řízení navzdory závažným problémům a porušila procesní práva žalobkyně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že Evropská komise porušila povinnost uvést odůvodnění.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020, C 346/1, s. 2

Žaloba podaná dne 17. prosince 2020 – Deuschtec v. EUIPO – Group A (HOLUX)

(Věc T-738/20)

(2021/C 53/67)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Deuschtec GmbH (Petershagen/Eggersdorf, Německo) (zástupce: R. Arnade, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Group A NV (Hasselt, Belgie)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Přihlašovatelka sporné ochranné známky: Žalobkyně v řízení před Tribunálem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie HOLUX – Přihláška č. 17 371 378

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu EUIPO ze dne 7. října 2020, ve věci R 223/2020-4

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil napadené rozhodnutí a rozhodnutí námitkového senátu EUIPO ze dne 26. listopadu 2019 ve věci B 3 051 677 v rozsahu, v němž vyhovělo námitkám;
- uložil EUIPO náhradu nákladů řízení.

Dovolávaný žalobní důvod

Napadené rozhodnutí postrádá nezbytný závěr vyplývající ze skutečnosti, že pojmy „běžné kovy a jejich slitiny“ a „kovové zboží“ ve třídě 6 jsou příliš vágní. Kromě toho v napadeném rozhodnutí chybí důkladná analýza otázky, zda by je adresáti na trhu považovali za zboží téhož původu.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – UPL Europe a Indofil Industries (Netherlands) v. Komise

(Věc T-742/20)

(2021/C 53/68)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: UPL Europe Ltd (Warrington Cheshire, Spojené království) a Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Nizozemsko) (zástupci: C. Mereu a P. Sellar, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/2087, kterým se v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh neobnovuje schválení účinné látky mankozeb a kterým se mění příloha prováděcího nařízení Komise (EU) č. 540/2011 ⁽¹⁾ (dále jen „napadený akt“), a
- uložil žalované náhradu nákladů tohoto řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z toho, že byla porušena podstatná procesní náležitost, jelikož nebyl dodržen postup stanovený v člancích 11 až 14 nařízení 844/2012 ⁽²⁾.
2. Druhý žalobní důvod vychází z toho, že postup hodnocení byl dále stížen porušením práva žalobkyň na obhajobu.

3. Třetí žalobní důvod vychází z toho, že postup hodnocení byl stížen porušením zásady řádné správy a tím, že žalovaná nejednala během tohoto postupu nestranně.
4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z toho, že postup hodnocení byl stížen zjevně nesprávným posouzením, jelikož žalovaná zohlednila irelevantní skutečnosti týkající se navrhované klasifikace Reprotoxic 1B a vnitřních vlastností látky metabolite ETU.
5. Pátý žalobní důvod vychází z toho, že postup hodnocení byl stížen porušením zásady legitimního očekávání.

(¹) Úř. věst. 2020, L 423, s. 50.

(²) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 844/2012 ze dne 18. září 2012, kterým se stanoví ustanovení nezbytná k provedení postupu obnovení schválení účinných látek podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1107/2009, pokud jde o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (Úř. věst. 2012, L 252, s. 26).

Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Airoldi Metalli v. Komise

(Věc T-744/20)

(2021/C 53/69)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Airoldi Metalli SpA (Molteno, Itálie) (zástupci: M. Campa, D. Rovetta, G. Pandey a V. Villante, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1428 ze dne 12. října 2020 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz hliníkových výlisků pocházejících z Čínské lidové republiky (¹);
- nařídil dokazování;
- uložil Komisi, že ponese vlastní náklady a nahradí náklady tohoto řízení vynaložené žalobkyní.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vychází z porušení čl. 1 odst. 2 základního nařízení, jelikož žalovaná nesprávně definovala dotčený výrobek odkazem na výrobní metodu a nesprávný kód pro sazební zařazení v rámci unijní kombinované nomenklatury. Žalovaná se také dopustila nesprávného právního posouzení, když výrobky „vyrobené z hliníku“ automaticky kvalifikovala jako dotčené výrobky.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení čl. 1 odst. 2 a čl. 3 odst. 2 základního nařízení, jakož i ze zjevně nesprávného posouzení rozsahu dotčeného výrobku a posouzení dovozů z dotčené země pro účely analýzy škody.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 6 písm. a) základního nařízení v rozsahu, v němž Komise zvolila nesprávnou „vhodnou reprezentativní“ zemi.

4. Čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení článku 19 písm. a) základního nařízení a článku 41 Listiny základních práv Evropské unie a práva žalobkyně na obhajobu, jakož i zásady proporcionality a zásady rovnosti zbraní. Žalobkyně tvrdí, že jí nebyly poskytnuty správné předběžné informace a že systém poskytování těchto informací dovozcům stanovený základním nařízením je protiprávní.
5. Pátý žalobní důvod vychází z porušení čl. 2 odst. 6 písm. a) základního nařízení, pokud jde o právní status zprávy, v níž Komise konstatuje existenci značného narušení trhu v určité zemi či určitém odvětví v této zemi. Žalobkyně tvrdí, že byla porušena její základní práva, jelikož nemohla získat výše uvedenou zprávu v italštině.

(¹) Úř. věst. 2020, L 336, s. 8.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Symphony Environmental Technologies a Symphony Environmental v. Parlament a další

(Věc T-745/20)

(2021/C 53/70)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Symphony Environmental Technologies plc (Borehamwood, Spojené království), Symphony Environmental Ltd (Borehamwood) (zástupci: G. Harvey, P. Selley, Solicitors, J. Holmes, QC a J. Williams, Barrister)

Žalovaní: Evropský parlament, Rada Evropské unie, Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- rozhodl, že žalovaní nesou mimosmluvní odpovědnost podle čl. 340 odst. 2 SFEU a čl. 41 odst. 3 Listiny základních práv, pokud jde o přijetí článku 5 a bodu 15 odůvodnění (v rozsahu, v němž se použijí na oxo-biologicky rozložitelný plast) směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/904 ze dne 5. června 2019 o omezení dopadu některých plastových výrobků na životní prostředí (¹);
- v důsledku toho uložil žalovaným zaplatit žalobkyním náhradu utrpěné škody včetně další škody vzniklé v průběhu řízení a předvídatelnou škodu včetně úroků v částce a sazbě, které budou určeny v průběhu tohoto řízení;
- podpůrně, aby uložil účastníkům řízení povinnost předložit Tribunálu v přiměřené době od data rozsudku částku náhrady, na které se mezi sebou dohodnou, a v případě absence takové dohody předložit ve stejné lhůtě vlastní návrhy této částky;
- v každém případě uložil žalovaným povinnost zaplatit žalobkyním náklady vynaložené v souvislosti s tímto řízením.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně tři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že jednáním v souvislosti s přípravou a přijetím zakazu v článku 5 žalovaní jednali protiprávně a porušili své mimosmluvní povinnosti, které mají vůči žalobkyním na základě článku 340 SFEU a článku 41 Listiny. Žalobkyně tvrdí, že přijetí zakazu v článku 5 provázely procesní chyby, že tento článek protiprávně porušuje zásadu proporcionality a že došlo k nesprávnému právnímu posouzení.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z toho, že z důvodu protiprávního jednání žalovaných (ve spojení či jednotlivě) žalobkyním vznikla či může vzniknout škoda včetně a) ztráty zisku; b) poškození dobrého jména; a c) snížení hodnoty podniku.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z toho, že mezi protiprávním jednáním žalovaných (ve spojení či jednotlivě) a vzniklou škodou či škodou, která může vzniknout žalobkyním, existuje dostatečná příčinná souvislost.

(¹) Úř. věst. 2019, L 155, s. 1.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – Grünig v. Komise

(Věc T-746/20)

(2021/C 53/71)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Grünig KG (Bad Kissingen, Německo) (zástupci: Y. Melin, a B. Vigneron, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil na základě článku 263 SFEU čl. 1 odst. 4 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 2020/1336 ze dne 25. září 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky, jelikož Evropská komise porušila čl. 9 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie tím, že zavedla antidumpingové clo diskriminačním způsobem, a to přiznáním osvobození na základě celního režimu konečného užití;
- uložil Komisi a případným vedlejším účastníkům řízení, kteří podporují Komisi, náhradu nákladů řízení náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 9 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21) v rozsahu, v němž napadené rozhodnutí, a to prováděcí nařízení Komise (EU) č. 2020/1336 ze dne 25. září 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2020, L 315, s. 1) nestanoví, že antidumpingovému clu podléhají všechny dovozy, v jejichž případě bylo konstatováno, že jsou předmětem dumpingového dovozu a způsobují škodu.

Žalobkyně se domnívá, že Komise zavedla diskriminační antidumpingové clo na dovozy výrobku v rozporu s čl. 9 odst. 5 uvedeného nařízení 2016/1036, jelikož stanoví osvobození od antidumpingového cla na základě celního režimu konečného užití. V důsledku toho je ustanovení nařízení protiprávní a mělo by být zrušeno.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – EOC Belgium v. Komise

(Věc T-747/20)

(2021/C 53/72)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: EOC Belgium (Oudenaarde, Belgie) (zástupci: Y. Melin, a B. Vigneron, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil na základě článku 263 SFEU čl. 1 odst. 4 prováděcího nařízení Komise (EU) č. 2020/1336 ze dne 25. září 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky, jelikož Evropská komise porušila čl. 9 odst. 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie tím, že zavedla antidumpingové clo diskriminačním způsobem, a to příznáním osvobození na základě celního režimu konečného užití;
- uložil Komisi a případným vedlejším účastníkům řízení, kteří podporují Komisi, náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně jediný žalobní důvod, který je v podstatě totožný nebo podobný žalobnímu důvodu uplatněnému v rámci věci T-746/20, Grünig v. Komise.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – Correia v. EHSV

(Věc T-750/20)

(2021/C 53/73)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgie) (zástupci: L. Levi a M. Vandebussche, advokáti)

Žalovaný: Evropský hospodářský a sociální výbor

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;

a v důsledku toho nařídil:

- zrušit rozhodnutí EHSV ze dne 8. dubna 2020, kterým byla zamítnuta žádost žalobkyně o obnovení služebního postupu, a v rozsahu, v němž je to nutné zrušit implicitní rozhodnutí o zamítnutí stížnosti podané dne 8. listopadu 2020;
- uložil EHSV zaplacení dlužné odměny a odvozených finančních zisků, navýšených o úroky z prodlení v sazbě uplatňované Evropskou centrální bankou navýšené o 2 procentní body;
- uložil EHSV zaplacení 2 000 eur jako náhrady nemajetkové újmy;
- uložil žalovanému, aby nahradil náklady řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce čtyři žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vycházející z porušení procesních záruk uvedených v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a porušení zásady zákazu diskriminace. Žalobkyně tvrdí, že způsob, jakým Evropský hospodářský a sociální výbor (EHSV) přijímá rozhodnutí o povýšení nebo změně pracovního zařazení dočasných zaměstnanců sekretariátů skupin, je v rozporu s procesními zárukami zakotvenými v článku 41 Listiny. Platí to rovněž pro všechna rozhodnutí o nepovýšení nebo nezměnění pracovního zařazení žalobkyně od jejího nástupu do funkce. Žalobkyně tvrdí, že tato rozhodnutí nejsou odůvodněna a žádný předpis, obecně platné rozhodnutí nebo sdělení neuvádí kritéria, která jsou přijata a používána k určení, kteří z dočasných zaměstnanců budou povýšeni nebo jinak zařazeni.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení zásady právní jistoty. Žalobkyně má v tomto ohledu za to, že i když má EHSV skutečně posuzovací pravomoc ke stanovení kritérií a prováděcích pravidel k článku 10 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropské unie, tato kritéria a pravidla musí zaručovat stupeň předvídatelnosti vyžadovaný unijním právem. Avšak je nutno konstatovat, že tomu tak není, pokud neexistují pravidla, která jsou *a fortiori* jasná a transparentní a umožňují dočasným zaměstnancům seznámit se se způsobem a podmínkami povýšení nebo změny pracovního zařazení, které povede ke změně pracovní smlouvy.
3. Třetí žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení z důvodu, že rozhodnutí změnit pracovní zařazení žalobkyně jen třikrát od roku 2004 je stíženo zjevně nesprávným posouzením, i kdyby bylo třeba zohlednit kritéria vycházející z údajně ustálené praxe uplatňované v EHSV.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti řádné péče. Žalobkyně má za to, že její zájmy nebyly zohledněny, když orgán oprávněný k uzavírání smluv rozhodl, kteří zaměstnanci budou povýšeni nebo jinak zařazeni, a to od jejího nástupu do funkce.

Žaloba podaná dne 18. prosince 2020 – KL v. EIB

(Věc T-751/20)

(2021/C 53/74)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: KL (zástupkyně: L. Levi a A. Champetier, advokátky)

Žalovaná: Evropská investiční banka

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou,
- v důsledku toho zrušil rozhodnutí EIB ze dne 18. května 2020, podle něhož lékařská potvrzení žalobce na dobu od 18. března do 18. dubna a od 20. dubna do 20. května 2020 nejsou z pohledu článku 3.3 přílohy X administrativních pravidel platná,
- v případě potřeby zrušil rozhodnutí ze dne 12. září 2020, kterým byla zamítnuta stížnost žalobce proti původnímu rozhodnutí ze dne 18. května 2020,
- uložil EIB náhradu nemajetkové újmy žalobce,
- uložil EIB náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce dva žalobní důvody.

1. První žalobní důvod vychází z porušení článku 3.3 přílohy X administrativních pravidel. Žalobce má zejména za to, že daný článek není použitelný, neboť v projednávaném případě nedošlo k tomu, aby lékařská služba mohla důvodně odmítnout lékařská potvrzení, která předložil.
2. Druhý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti péče a zásady proporcionality, jakož i ze zneužití pravomoci. Žalobce v tomto ohledu tvrdí, že postoj žalované pouze zhoršuje jeho již tak velmi křehký zdravotní stav, jelikož sporná rozhodnutí tím, že odmítají uznat platnost obou lékařských potvrzení a že mu vyhrožují disciplinárním řízením, silně zhoršují jeho pokročilý stav úzkosti.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – IMG v. Komise

(Věc T-752/20)

(2021/C 53/75)

Jednací jazyk: francouzština

Účastnice řízení

Žalobkyně: International Management Group (IMG) (Brusel, Belgie) (zástupci: L. Levi a J.-Y. de Cara, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- prohlásil tuto žalobu za přípustnou a opodstatněnou;
- a v důsledku toho,
- rozhodl o vzniku mimosmluvní odpovědnosti Evropské komise;
- uložil žalované povinnost nahradit újmu, kterou utrpěla žalobkyně, předběžně vyčíslenou na částku 10 000 euro za měsíc za období od poloviny prosince 2015 do vynesení rozsudku, který má být vydán ve věci nemajetkové újmy, a na částku 2,1 milionů euro za majetkovou újmu (navýšenou o úroky z prodlení);
- uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby na náhradu majetkové a nemajetkové újmy, kterou měla utrpět v důsledku jednání Komise a Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) při vyšetřování vedeného proti ní, uplatňuje žalobkyně následující argumenty.

1. Pokud jde o vadné jednání OLAF, dovolává se žalobkyně následujících protiprávností.
 - a) Pokud jde o rámec vyšetřování, žalobkyně uplatňuje porušení článku 1 nařízení č. 883/2013⁽¹⁾, článku 2 rozhodnutí 1999/3522⁽²⁾, článku 8.1 obecných zásad vyšetřovacích postupů určených pro zaměstnance OLAF a povinnosti jednat s náležitou péčí.
 - b) Pokud jde o nerespektování pojmu „mezinárodní organizace“, žalobkyně se dovolává porušení článků 53 a 53d nařízení č. 1605/2002⁽³⁾, článku 43 nařízení č. 2342/2002⁽⁴⁾ a, v případě potřeby, článku 58 nařízení č. 966/2012⁽⁵⁾, jakož i článku 43 nařízení č. 1268/2012⁽⁶⁾. Žalobkyně rovněž uplatňuje porušení mezinárodního práva a porušení povinnosti jednat s náležitou péčí.
 - c) Pokud jde o průběh vyšetřování, žalobkyně se dovolává porušení článku 9 nařízení č. 883/2013, článku 8.5 obecných zásad OLAF, zásady nestrannosti, pravidel týkajících se provádění důkazů, povinnosti jednat s náležitou péčí a presumpce nevinny.
 - d) Pokud jde o vypracování zprávy, žalobkyně uplatňuje porušení článku 9 nařízení č. 883/2013, zásady nestrannosti, pravidel týkajících se provádění důkazů, povinnost jednat s náležitou péčí a presumpce nevinny.
2. Pokud jde o vadné jednání OLAF a Komise, žalobkyně tvrdí, že kvůli únikům, které vedly ke zveřejnění závěrečné zprávy OLAF, porušily Komise a OLAF svou povinnost mlčenlivosti, článek 10 nařízení č. 883/2013, článek 8 obecných zásad OLAF a článek 339 SFEU, jakož i povinnost jednat s řádnou a náležitou péčí.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF) a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. 2013, L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 28. dubna 1999 o zřízení Evropského úřadu pro boj proti podvodům (OLAF) (oznámeno pod číslem SEC (1999) 802) (Úř. věst. 1999, L 136, s. 20).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. 2002, L 248, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. 2002, L 357, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1).

⁽⁶⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. 2012, L 362, s. 1).

Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Green Power Technologies v. Komise

(Věc T-753/20)

(2021/C 53/76)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Žalobkyně: Green Power Technologies, SL (Bollullos de la Mitación, Španělsko) (zástupci: A. León González a A. Martínez Solís, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- uznal a určil, že OLAF svou zprávou ze dne 9. července 2018 a Komise svým rozhodnutím potvrzujícím tuto zprávu v rámci zahájeného řízení o zpětném získání částek porušil[y] unijní právo, a z toho důvodu zneplatnil uvedenou zprávu i řízení zahájené Komisí;
- uznal a určil, že smluvní závazky, které pro ni vyplývaly z projektu POWAIR (Project number: 256759), byly řádně splněny, a z toho důvodu určil, že výdaje, jejichž výše měla být navržena na základě inkasních příkazů č. 3242010798 a č. 3242010800 vydaných Komisí, jsou způsobilé;
- v důsledku výše uvedeného určil, že výzva Komise k zaplacení částky 175 426,24 eura je nepodložená a bezdůvodná, a proto zrušil inkasní příkazy č. 3242010798 a č. 3242010800 vydané Komisí, jakož i *pre-information letter* ze dne 24. května 2019 [Ares (2019)3414531], na němž se zakládají, a pozdější na něj navazující akty;
- podpůrně – pokud nedojde k určení neplatnosti inkasního příkazu – určil odpovědnost Komise za bezdůvodné obohacení;
- uložil Komisi náhradu nákladů řízení, resp. v případě, že návrhovým žádáním uvedeným v této žalobě nebude vyhověno, neuložil náhradu nákladů řízení žalobkyni, a to s ohledem na složitost projednávané věci a na skutkové a právní pochybnosti, které v této věci vyvstaly.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Předmětem této žaloby je předně uznat a určit, že OLAF porušil unijní právo, a po tomto uznání zrušit shora označenou zprávu (čj. B.4(2017)4393 věc č. OF/2015/0759/B4).

Žalobkyně se touto žalobou dále, na základě článku 272 SFEU, domáhá také uznání a určení, že řádně splnila své smluvní závazky, které pro ni coby účastnici projektu POWAIR (Project number: 256759) vyplývaly ze smlouvy podepsané v rámci 7th Research Framework Programme Grant Agreement („FP7“), a v důsledku toho uznání bezdůvodnosti příkazů k vrácení dlužných částek a k uhrazení náhrady škody podle inkasních příkazů č. 3242010798 a č. 3242010800 vydaných Komisí.

Na podporu žaloby uplatňuje žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod, vycházející z porušení základních práv Evropské unie

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že v projednávané věci došlo ke zjevnému porušení základních práv zaručených Smlouvami a unijním právem. V této souvislosti uvádí, že nejenže jsou způsobilé všechny výdaje, jejichž částka má být navržena, protože realizovány byly všechny projekty, ale také že řízení je stíženo zjevnými vadami, které představují porušení unijního práva.

2. Druhý žalobní důvod, vycházející ze způsobilosti výdajů, jejichž částka má být navržena.

- V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že zjištění OLAFu i Komise vycházejí z malicherností a omylů.

- Uvádí také, že OLAFu ani Komisi se – navzdory argumentačnímu úsilí, které žalobkyně vyvinula ve fázi vyšetřování vedeného úřadem pro boj proti podvodům – nepodařilo správně uchopit obchodní model žalobkyně, jenž stojí na technologiích. V této souvislosti z obsahu některých zjištění uvedených v závěrečné zprávě, které Komise v zahájených kontradiktorních řízeních převzala jako prokázaná, vyplývá, že byla získána řada důkazů vedoucích k mylnému a zkreslenému posouzení skutečného stavu podporované činnosti vyvíjené žalobkyní.
 - V každém případě je třeba za nesprávný třeba považovat závěr OLAFu, podle kterého GPTEch nemá systém umožňující zjistit, jaké jsou náklady na realizaci každého z podporovaných projektů.
3. Třetí žalobní důvod, vycházející ze způsobilosti výdajů, jejichž částka má být navrácena.
- V tomto ohledu žalobkyně podrobně zpochybňuje tvrzené nesplnění jejích smluvních závazků.
 - Žalobkyně upřesňuje, že k tomu, aby se mohla účastnit projektu, musela vynaložit velké množství zdrojů [a že] provedené práce měly výrazný dopad na pracovníky podniku a přispěly k rozvoji Technologického plánu. To je přitom konečným cílem, kterého se má za pomoci podpor na výzkum a vývoj dosáhnout a který nespočívá jen v ekonomickém dopadu na podnik, nýbrž v technologickém dopadu, k němuž v tomto případě zcela zjevně došlo.
 - Žalobkyně upřesňuje, že OLAF prostě a paušálně používá coby kvantitativní měřítko míry účasti na projektu subjektivní hodnocení hodin věnovaných konkrétním aktivitám a usiluje o používání procentního podílu zapojení se do úkolů jakožto měřítko této míry účasti, přičemž taková míra účasti není zmíněna v žádném ujednání žádné technické přílohy.
4. Čtvrtý žalobní důvod, vycházející z porušení práva na řádnou správu (článek 41 Listiny) a práva na obhajobu (články 47 a 48 Listiny).
- Žalobkyně s odkazem na přílohu 16 závěrečné zprávy OLAFu a na připomínky Komise tvrdí, že řízení o zpětném získání částek dotčené v projednávané věci je stíženo nedostatkem odůvodnění.
 - Dále tvrdí, že závěry OLAFu i Komise jsou založeny na dokumentech, které nepodávají úplný a skutečný obraz o projektu, a to buď proto, že se týkají jen části aktivit tvořících projekt POWAIR, nebo proto, že vycházejí z původní dokumentace, která nemůže sloužit jako základ pro hodnocení konečné realizace projektu, anebo proto, že autorství dokumentů přisuzují podle metadat souborů aplikace Word, která neodpovídají skutečnému stavu.
5. Pátý žalobní důvod, vycházející z bezdůvodného obohacení ze strany Komise, protože projekty byly provedeny řádně a včas, jak dokládají provedené au[dity].

Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Nissan Motor v. EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWER)

(Věc T-755/20)

(2021/C 53/77)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nissan Motor Co. Ltd (Jokohama, Japonsko) (zástupce: P. Martini-Berthon, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: VDL Groep BV (Eindhoven, Nizozemsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie VDL E-POWER – Příhláška č. 17 895 702

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. října 2020, ve věci R 2914/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- připustil tuto žalobu na neplatnost;
- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a případně vedlejšímu účastníkovi řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 21. prosince 2020 – Nissan Motor v. EUIPO – VDL Groep (VDL E-POWERED)

(Věc T-756/20)

(2021/C 53/78)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Nissan Motor Co. Ltd (Jokohama, Japonsko) (zástupce: P. Martini-Berthon, advokát)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: VDL Groep BV (Eindhoven, Nizozemsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Příhlašovatelka sporné ochranné známky: Další účastnice v řízení před odvolacím senátem

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie VDL E-POWERED – Příhláška č. 17 895 699

Řízení před EUIPO: Námitkové řízení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí prvního odvolacího senátu EUIPO ze dne 20. října 2020, ve věci R 2915/2019-1

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- připustil tuto žalobu na neplatnost;

- napadené rozhodnutí zrušil;
- uložil EUIPO a případně vedlejšímu účastníkovi řízení náhradu nákladů řízení.

Dovolávané žalobní důvody

- Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001;
- porušení článku 94 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2020 – Monster Energy v. EUIPO – Frito-Lay Trading Company (MONSTER)

(Věc T-758/20)

(2021/C 53/79)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Monster Energy Co. (Corona, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Frito-Lay Trading Company GmbH (Bern, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie MONSTER – Ochranná známka Evropské unie č. 9 492 158

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. října 2020, ve věci R 2927/2019-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 22. října 2019 v rozsahu, v němž zrušilo zápis pro výrobky spadající do třídy 30;
- zamítl návrh na zrušení zápisu pro výrobky spadající do třídy 30;
- uložil EUIPO, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé žalobkyni.

Dovolávaný žalobní důvod

- Nesprávné použití čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.
-

**Žaloba podaná dne 22. prosince 2020 – Monster Energy v. EUIPO – Frito-Lay Trading Company
(MONSTER ENERGY)**

(Věc T-759/20)

(2021/C 53/80)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Monster Energy Co. (Corona, Kalifornie, Spojené státy) (zástupce: P. Brownlow, Solicitor)

Žalovaný: Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)

Další účastnice řízení před odvolacím senátem: Frito-Lay Trading Company GmbH (Bern, Švýcarsko)

Údaje týkající se řízení před EUIPO

Majitelka sporné ochranné známky: Žalobkyně

Sporná ochranná známka: Slovní ochranná známka Evropské unie MONSTER ENERGY – Ochranná známka Evropské unie č. 9 500 448

Řízení před EUIPO: Řízení o zrušení

Napadené rozhodnutí: Rozhodnutí druhého odvolacího senátu EUIPO ze dne 5. října 2020, ve věci R 2928/2019-2

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- napadené rozhodnutí zrušil;
- zrušil rozhodnutí zrušovacího oddělení ze dne 23. října 2019 v rozsahu, v němž zrušilo zápis pro výrobky spadající do třídy 30;
- zamítl návrh na zrušení zápisu pro výrobky spadající do třídy 30;
- uložil EUIPO, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vzniklé žalobkyni.

Dovolávaný žalobní důvod

- Nesprávné použití čl. 58 odst. 1 písm. a) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2017/1001.

Žaloba podaná dne 22. prosince 2020 – Sinopec Chongqing SVW Chemical a další v. Komise

(Věc T-762/20)

(2021/C 53/81)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Sinopec Chongqing SVW Chemical Co. Ltd (Čchung-čching, Čína), Sinopec Great Wall Energy & Chemical (Ning-sia) Co. Ltd (Ling-wu City, Čína), Central-China Company, Sinopec Chemical Commercial Holding Co. Ltd (Wu-chan, Čína) (zástupci: J. Cornelis, F. Graafsma a E. Vermulst, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1336 ze dne 25. září 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky ⁽¹⁾
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládají žalobkyně pět žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z toho, že čl. 2 odst. 6a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „základní nařízení“), stanoví přístup a výjimku, který není upraven v antidumpingové dohodě WTO (dále jen „ADA“) a nelze ho proto použít.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 2 odst. 10 základního nařízení tím, že od vývozní ceny, kterou účtuje společnost Sinopec Central China, byla odečtena předpokládaná provize. Konstatování, že společnost Sinopec Central China jedná jako zástupce provádějící svoji práci za provizi, představuje zjevně nesprávné posouzení, protože nebyl dodržen požadavek spravedlivého porovnání a základní výše nevratné DPH byla upravena směrem nahoru.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z porušení čl. 18 odst. 1 a čl. 18 odst. 5 základního nařízení, jakož i článku 6.8 přílohy II antidumpingové dohody WTO, protože byl použit zdroj dostupných údajů, který má sankční povahu a nepředstavuje nejvhodnější nebo příslušnou informaci.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 3 odst. 2 a 3 základního nařízení a ze zjevně nesprávného posouzení při stanovení cenového podbízení a v důsledku toho z porušení čl. 3 odst. 6 základního nařízení tím, že nebyly provedeny analýzy segmentového cenového podbízení, že nebyly provedeny nezbytné úpravy u rozdílů v kvalitě a tím, že nebylo stanoveno cenové podbízení pro výrobek jako celek.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z porušení práva žalobkyň na obhajobu, protože jim nebyly zpřístupněny některé informace nezbytné pro to, aby se mohly vyjádřit k analýzám týkajícím se podbízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. 2020, L 315, s. 1.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2020 – Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material v. Komise

(Věc T-763/20)

(2021/C 53/82)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Žalobkyně: Inner Mongolia Shuangxin Environment-Friendly Material Co. Ltd (Ordos, Čína) (zástupci: J. Cornelis, F. Graafsma a E. Vermulst, advokáti)

Žalovaná: Evropská komise

Návrhová žádání

Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:

- zrušil prováděcí nařízení Komise (EU) 2020/1336 ze dne 25. září 2020 o uložení konečného antidumpingového cla na dovoz určitých polyvinylalkoholů pocházejících z Čínské lidové republiky;
- uložil Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobkyně sedm žalobních důvodů.

1. První žalobní důvod vycházející z tvrzení, že čl. 2 odst. 6a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (dále jen „nařízení 2016/1036“) nařizuje přístup a vytváří výjimku, která není stanovena v antidumpingové dohodě Světové obchodní organizace (WTO) (dále jen „Dohoda“), a proto je nelze použít.
2. Druhý žalobní důvod vycházející z údajného porušení čl. 2 odst. 6a písm. a) nařízení 2016/1036 zjevně nesprávným posouzením žalované i) při nesprávném výkladu znění čl. 2 odst. 6a písm. a) nařízení 2016/1036, ii) když měla za to, že mexická finanční prohlášení nebyla snadno dostupná, iii) když porušila svou povinnost péče tím, že nezohlednila užitečné údaje, které by vyřadily Turecko jako vhodnou reprezentativní zemi, a iv) když nevybrala Mexiko jako nejvhodnější reprezentativní zemi.
3. Třetí žalobní důvod vycházející z údajného porušení čl. 2 odst. 6a písm. a) nařízení 2016/1036 nestanovením běžné ceny pouze na základě nezkreslených hodnot odpovídajících výrobních ukazatelů.
4. Čtvrtý žalobní důvod vycházející z údajného porušení čl. 2 odst. 10 nařízení 2016/1036.
5. Pátý žalobní důvod vycházející z údajného porušení článku 18 nařízení 2016/1036 uchýlením se k dostupným údajům, ačkoliv to nebylo odůvodněné.
6. Šestý žalobní důvod vycházející z údajného porušení čl. 3 odst. 2 a čl. 3 odst. 3 nařízení 2016/1036 a zjevně nesprávného posouzení při stanovení cenového podbízení a následné porušení čl. 3 odst. 6 nařízení 2016/1036 tím, že žalovaná i) neprovedla segmentovanou analýzu cenového podbízení, ii) neprovedla nezbytné úpravy pro rozdíly v kvalitě a iii) nestanovila cenové podbízení u výrobku jako celku.
7. Sedmý žalobní důvod vycházející z údajného porušení práv žalobkyně na ochranu tím, že žalovaná odmítla zpřístupnit určité informace nezbytné k tomu, aby se žalobkyně mohla vyjádřit k analýze cenového podbízení.

Žaloba podaná dne 23. prosince 2020 – Společný podnik Clean Sky 2 v. NG

(Věc T-767/20)

(2021/C 53/83)

Jednací jazyk: italsština

Účastníci řízení

Žalobce: Společný podnik Clean Sky 2 (zástupci: M. Velardo, advokát a B. Mastantuono, zmocněnec)

Žalovaný: NG

Návrhová žádání

Žalobce navrhuje, aby Tribunál:

- uložil žalovanému, aby zaplatil společnému podniku Clean Sky 2 částku 56 111,31 eur v souladu s grantovou dohodou č. 271874 WISMOA v rámci sedmého rámcového programu Evropské unie navýšenou o úroky v sazbě 3,5 % používané Evropskou centrální bankou při jejich hlavních refinančních operacích a počítané od 23. května 2019 do data skutečného zaplacení;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu žaloby předkládá žalobce následující žalobní důvod:

Žalovaný porušil podle žalobce své smluvní povinnosti tím, že nevrátil částku týkající se nákladů na zaměstnance, které byly považovány za neuznatelné. Žalobce tudíž uvádí, že v souladu s ustanoveními grantové dohody vydal dvě výzvy k úhradě týkající se částky 56 111,31 eura, která již byla zaplacená společnosti Alpha Consulting Service Srl. Má za to, že v projednávané věci nejsou pochybnosti o skutečnostech, které vedly k povinnostem žalovaného jakožto společníka a zástupce společnosti Alpha Consulting Service Srl., jež byla vyškrtnuta z obchodního rejstříku. Žalobce tvrdí, že námitky uplatňované společností po vydání výzvy k úhradě jsou obecné, neúplné a nepodložené důkazy, a tedy patrně zcela neopodstatněné. Má tedy za to, že je oprávněn domáhat se vrácení zaplacené částky navýšené o úroky z prodlení.

Usnesení Tribunálu ze dne 14. prosince 2020 – Mellifera v. Komise

(Věc T-393/18) ⁽¹⁾

(2021/C 53/84)

Jednací jazyk: němčina

Předseda sedmého senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 294, 20.8.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 16. prosince 2020 – PT v. EIB

(Věc T-418/18) ⁽¹⁾

(2021/C 53/85)

Jednací jazyk: švédština

Předseda prvního senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 15.10.2018.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2020 – Španělsko v. Komise**(Věc T-241/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 53/86)

Jednací jazyk: španělština

Předsedkyně druhého senátu nařídila vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 187, 3.6.2019.

Usnesení Tribunálu ze dne 15. prosince 2020 – Broadcom v. Komise**(Věc T-876/19) ⁽¹⁾**

(2021/C 53/87)

Jednací jazyk: angličtina

Předseda osmého rozšířeného senátu rozhodl o vyškrtnutí věci.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 61, 24.2.2020.

ISSN 1977-0863 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5163 (papírové vydání)

Úřad pro publikace
Evropské unie
L-2985 Lucemburk
LUCSEMBURSKO

CS